

PISSARRA

BUTLLETI INFORMATIU SINDICAL DE LES ILLES

N.º 18 - Febrer 1979

EL S.T.E.I.

UCD

ANTE

UNION DE CENTRO DEMOCRATICO

PCE-PCIB

LAS

ELECCIONES

SINDICAT DE TREBALLADORS DE L'ENSENYANÇA DE LES ILLES

Miembro de la Unión Confederal
de Sindicatos de Trabajadores
de la Enseñanza (U.C.S.T.E.)

C/. Vinyaca, 14 - Ciutat de Mallorca - Tel. 460888

El S.T.E.I. ante las elecciones legislativas y municipales

Nuestro Sindicato entiende que las próximas elecciones del 1 de Marzo y de 3 de Abril van a representar un acontecimiento de gran importancia para nuestro pueblo, y también por supuesto, para los trabajadores de la enseñanza, ya que de sus resultados dependerá la orientación que se dé a la política en este país, así como la forma en que se desarrolle la Constitución, y el artículo 27, entre otros.

En el campo de la enseñanza, todos sabemos que existe un gran número de problemas pendientes de solución, que afectan tanto a nuestros derechos como trabajadores: —derechos sindicales, reivindicaciones salariales, equiparación del profesorado estatal y privado, estatuto de la función docente, etc.— como también a la política educativa general: democratización efectiva de la enseñanza, gratuidad, creación de puestos escolares, decreto de bilingüismo, articulación autonómica de la enseñanza, aumento de competencias de los ayuntamientos en materia educativa, etc.

El S.T.E.I., como Sindicato que defiende los intereses de los trabajadores de la enseñanza, considera imprescindible la participación máxima de los enseñantes en los próximos comicios y considera que, en ningún caso, debe ir nuestro voto a partidos que no defiendan nuestros intereses de clase, ya que en su trayectoria política han demostrado estar identificados con el Gobierno y la patronal.

El S.T.E.I., reiterando una vez más su total independencia sindical, no puede inhibirse ante estas elecciones, y recomienda a todos sus afiliados y simpatizantes, que voten por aquellas candidaturas que de una forma clara, se identifican en materia educativa por la defensa del programa del S.T.E.I. y con su alternativa a la enseñanza, así como con nuestros intereses específicos como trabajadores.

Comisión Ejecutiva del S.T.E.I.

Información sobre las nóminas

Descuentos:

D. Pasivos.— Se calculan con el 5 por ciento del sueldo, más trienio, más grado.

Muface.— 2,25 por ciento del sueldo, más trienio, más grado.

I.R.T.P.— 12 por ciento sobre el total. — Exención.
Mutualidad.— 2,88 por ciento sobre el total de los ingresos (no salen los cálculos en las nóminas).

Continuaremos informando sobre las nóminas, en especial sobre las nóminas de los interinos y sobre el dinero que cobramos en las pagas extras y sobre el I.R.T.P.

Sumario

STEI ANTE LAS
ELECCIONES
Pág. 2

RESEÑA B.O.E.
Pág. 14

ASAMBLEA PRIVADA
Pág. 20

PARTIDOS POLITICOS
LAS ELECCIONES Y
LA ENSEÑANZA
Pág. 3

ESCUELA PUBLICA
Pág. 15

E.G.B. ESTATAL
Pág. 22 y 23

PACTE EDUCATIU
Págs. 12 y 13

CAVERO
Págs. 18 y 19

ULTIMAS NOTICIAS
Pág. 24

NOTA:

Amb referència a la fotografia que surt a les pàgines 8 i 9 de "PISSARRA" a l'article "l'Escola Moderna i les Tècniques Freinet a França", cal dir que no té res a veure amb el contingut i la intenció de l'article. Tot al contrari.

Los partidos políticos, las elecciones y la enseñanza

Cuando PISSARRA, nuestro boletín sindical, inició su nueva etapa, se comprometió ante los afiliados al STEI a trabajar en una doble línea, formativa e informativa.

Nuestro sindicato, no lo olvidemos, es apartidista, lo que significa que su actuación se rige exclusivamente por la iniciativa de los trabajadores de la enseñanza, y en beneficio exclusivo de éstos. Pero también figura en nuestros estatutos, que el STEI es un sindicato "sociopolítico", lo que significa que entendemos que nuestra lucha reivindicativa no se puede aislar del conjunto de las relaciones existentes en la sociedad, así como de los condicionamientos políticos que enmarcan nuestra actuación.

En efecto, no podemos inhibirnos ante la pugna de los partidos políticos en las elecciones porque, no lo olvidemos, de ellos van a salir los hombres que deberán hacer que la letra de la

constitución se convierta en realidad social. Son ellos quienes deberán debatir leyes como la de acción sindical en la empresa, negociación colectiva, estatuto de la función docente, financiación escolar... Son ellos quienes pueden lograr que la Ley General de Educación sea algo más que papel mojado, quienes pueden lograr que la recuperación de nuestras señas de identidad como pueblo comience en la escuela.

Por todo ello, estaríamos haciendo dejación de nuestras responsabilidades si no hiciéramos lo posible para mostrar a los trabajadores de la enseñanza qué aspectos y en qué medida, guarda relación el acontecer político con nuestros específicos intereses económicos, laborales y profesionales, así como con la calidad y tipo de enseñanza.

En esta línea, y en previsión de los próximos comicios, la secretaría de información del Sindicato elaboró un completo test,

que se envió, por primera vez el 26 de Septiembre, a todos los partidos políticos representados en las Islas. Pasado un tiempo, y en vista de que solamente un partido contestó, se envió de nuevo la misma encuesta, a mediados de Enero a los restantes. En esta ocasión contestaron algunos más.

Los partidos que han respondido a nuestra encuesta fueron el Partit Comunista de les Illes Balears (PCIB - PCE), el Partit Socialista de Mallorca (PSM - PSI), el Partit Socialista Obrero Español (FSB - PSOE) y la Unión de Centro Democrático (UCD). (Y los que lleguen).

Publicamos íntegramente sus respuestas, por orden alfabético, en la confianza de que por lo menos alguna de ellas, ayudarán a los trabajadores de la enseñanza a aclarar posibles dudas.

Secretaría de Información

La enseñanza y los partidos políticos (CUESTIONARIO)

1.- SEGUN SU PARTIDO, ¿CUAL ES EL PAPEL QUE HAN DE DESEMPEÑAR EL CONSELL GENERAL Y LOS MUNICIPIOS EN MATERIA DE EDUCACION? (CONSIDERESE LA FUNCION EN CUANTO A PLANIFICACION GENERAL DE CONTENIDOS, FINANCIACION, GESTION, CONTROL DEL PROFESORADO, ETC.).

PSI.- Tot el sistema educatiu ha de dependre del Consell General de les Illes Balears. El Consell ha d'esser qui promulgui la Llei d'Educació, l'execució de la qual ha de correspondre al govern autònom. El Consell, per tant, establirà la legislació marc en matèria educativa i el govern autònom, a través de la Conselleria d'Educació i Cultura, haurà d'establir les directrius bàsiques de la política educativa a seguir, així com la seva coordinació i Inspecció.

Al mateix temps, la Conselleria ha d'impulsar una profunda descentralització territorial -a nivell de cada illa, comarca, municipi o barri- facilitant així un major arrelament de l'escola en el seu espai més pròxim i una major participació en la gestió de l'escola dels seus usuaris més inmedjats: uns consells assessors on s'integrin representants dels poders públics, professorat, associacions de pares, alumnes, sindicats, institucions culturals i ciutadans... En la gestió de l'escola hi han de participar tots els sectors implicats. La financiació ha de correspondre als poders públics. Els municipis haurien de tenir unes més àmplies competències -haurien de ser els primers responsables del bon funcionament d'aquest servei públic- però, al mateix temps, unes majors obligacions en el camp educatiu -haurien de dedicar una part més important dels pressupostos municipals a educació-.

UCD.- Responsabilizarse de las materias pedagógicas relacionadas con nuestra lengua y cultura y de la planificación funcional y territorial de la enseñanza.

MCI-OIC.- Pensam que el sistema educatiu hauria de dependre dels organismes autònoms a fi d'aconseguir una sèrie d'objectius bàsics. Que es podrien resumir en: que l'ensenyança estigui arrelada en el medi; aconseguir la normalització lingüística d'aquelles zones que han tengut la seva llengua oprimida durant molt de temps; i finalment perquè la planificació educativa trobi un cert grau de coherència, coherència difícil d'aconseguir per mitjà d'una administració centralitzada.

Es important fer notar que la gestió i planificació general dels centres d'ensenyança hauria de dependre fonamentalment dels propis interessats mitjançant les seves formes organitzatives (associacions de pares, entitats ciutadanes, sindicats,...) i no exclusivament del propi Consell, que aquest hauria d'assumir el paper de coordinador i financiador.

PCIB.- En el llibre "Bases per a una alternativa educativa a les Illes" publicat per la Comissió d'Educació del P.C.I.B., consideram que l'ensenyança ha d'esser una de les competències de les Institucions Autònòmiques de les Illes Balears i Pltiuses, propugnant la següent estructuració:

-Serán competències del Gran i General Consell, que comptarà amb una Conselleria d'Educació, les següents:

(Continúa en pág. siguiente)

La enseñanza y los partidos políticos

(Viene de pág. anterior)

a) Marcar i regular les línies generals que ha de seguir la política educativa a les Illes. En aquest sentit mantindrà relacions amb el Ministeri d'Educació central. També establirà canals de col·laboració, en tasques de realització i d'investigació, tant en matèria educativa estricta com en la més ampla de la llengua i cultura comuna, amb els organismes homòlegs de la resta dels Països Catalans, inclosa la Catalunya Nord.

b) Donar competències en matèria d'ensenyament als Consells Insulars i Ajuntaments.

c) Vigilar que la política educativa i el dret a l'educació se compleixi a totes les Illes.

d) La coordinació de tots els Consells Insulars i els Ajuntaments en relació a la Planificació de la infraestructura educativa de les Illes.

e) El manteniment de la Universitat de les Illes i la creació d'un Patronat Universitari on siguin representats tots els estaments universitaris i els grups socials de les Illes.

f) La retribució de tot el professorat i personal no docent en el camp de l'ensenyança a distints nivells.

g) La revisió, el control i la realització dels programes i plans d'estudi per als distints sectors i nivells d'ensenyança. També s'encarregarà del control dels llibres de text.

—Serán competències de les Conselleries Insulars d'educació les següents: a) La gestió i la planificació dels nivells d'ensenyança que la Conselleria d'Educació del Gran i General Consell li haurà atribuït. En aquest sentit, la Comissió d'Educació del P.C.I.B. proposa els següents:

—La Formació Professional.

—L'Educació Especial.

—L'Educació Permanent d'Adults.

b) La construcció de centres dels nivells esmentats i dels serveis extraescolars necessaris (biblioteques, menjadors escolars, transports escolars, etc.).

c) Impulsar la Política de comarcalització, en relació amb certs nivells d'ensenyança i en funció de cada realitat concreta.

d) Participar en l'elaboració de plans d'estudi i llibres de text dels nivells esmentats.

e) Democratitzar els nivells educatius esmentats mitjançant la creació de Consells Insulars d'Educació i de Consells de Centre amb la participació dels sindicats d'ensenyança, entitats ciutadanes, professors, personal no docent, pares i estudiants.

f) Coordinar-se amb els Ajuntaments i amb el Gran i General Consell en relació amb la tasca educativa.

—Serán competències dels Ajuntaments, en matèria educativa, les següents: a) La gestió i la planificació dels nivells d'ensenyança que li siguin atribuïts. En aquest sentit, aquesta Comissió d'Educació proposa les següents:

—Les Guarderies o Llars d'Infants.

—L'Educació Preescolar.

—L'E.G.B.:

b) Construir els centres dels nivells esmentats.

c) Intervenir en la contractació de professorat.

d) Impulsar la democratització dels nivells esmentats mitjançant la creació de Consells Municipals d'educació i els Consells de centre, amb la participació dels sindicats d'ensenyança, entitats ciutadanes, professors, personal no docent, pares i estudiants.

c) La creació de serveis escolar i extraescolars: menjadors, transports, biblioteques, colònies d'estiu, etc.

Perquè aquestes funcions es realitzin d'una forma adequada, serà necessària una distribució justa i correcta dels cabals públics. Això exigirà que l'Estat doni competències d'Hisenda al Gran i General Consell i als Ajuntaments, i que la reforma fiscal sigui progressiva i progressista.

En relació a l'Escola Pública que els comunistes propugnam, la Comissió d'Educació manté la possibilitat de convertir les escoles estatals i privades en escoles municipals. Aquesta conversió se faria mitjançant una negociació que es formalitzarà a través d'un estatut per a aquest tipus de centre.

Als Ajuntaments que, per raons econòmiques, demogràfi-

ques o d'altra classe, no es puguin responsabilitzar dels nivells esmentats, aquests passaran a les Conselleries Insulars d'Educació o al Gran i General Consell, que impulsaran la comarcalització d'aquests nivells o cercaran altres fórmules.

2.— ¿CUAL DEBERIA SER EL PAPEL A DESEMPEÑAR POR EL GOBIERNO CENTRAL EN LA ESTRUCTURA EDUCATIVA QUE PROPONE SU PARTIDO?

UCD.— Al Estado corresponde asegurar el ejercicio del derecho a la educación de todos los ciudadanos y a la libre elección de la misma. Su efectividad requiere por parte del Estado una planificación adecuada, no inspirada en dirigismos de ninguna especie, sino orientada a la consecución práctica de una realidad material que haga posible la actuación de aquellos derechos. Así, esta planificación concretará fundamentalmente los centros educativos necesarios para que todos tengan el puesto escolar correspondiente y los objetivos educativos mínimos.

PCIB.— Al nostre entendre el paper del Govern Central s'hauria de limitar a promulgar, una vegada aprovada per les Corts Generals, Congrés i Senat, la legislació general bàsica de l'ensenyança, a garantir la validesa dels títols acadèmics per al conjunt del territori de l'Estat i a garantir que el dret a l'Educació sigui una realitat a tot l'Estat. Al mateix temps les diverses Conselleries d'Educació de les diverses nacionalitats i regions haurien de mantenir amb el Ministeri d'Educació Central una constant col·laboració i relació.

PSI.— L'article 149 de la Constitució Espanyola relaciona les competències exclusives de l'Estat. L'ensenyament no hi apareix; això significa que tota l'educació pot ésser competència de les comunitats autònomes si així ho estableixen en el seu Estatut. El nostre partit defensa que l'ensenyament ha de ser totalment traspassat al Consell General de les Illes Balears, tant en l'aspecte administratiu i de gestió com en la capacitat de legislació, programació i organització a tots els nivells. A l'Estat només li pot correspondre vetllar pel compliment de les disposicions de l'article 25 de la Constitució i, també, l'homologació dels períodes d'escolaritat i les titulacions, si bé marcant unes línies generals no massa rígides. És més, també pensam que les homologacions flexibles són convenients a un nivell internacional i no només estatal.

MCI-OEC.— Seguint en la línia de la pregunta anterior el govern central hauria d'ésser el marc on es recollissin i coordinassin totes les propostes que provinguessin dels marcs autònoms, respectant al màxim les particularitats que es donassin en cada una de les nacionalitats de l'Estat Espanyol.

3.— ¿CUAL DEBE SER LA FUNCION DE LOS SINDICATOS Y ORGANIZACIONES CIUDADANAS EN MATERIA EDUCATIVA?

PCIB.— Nosaltres creim que una de les tasques bàsiques que en relació a l'educació s'han de complir, és la democratització del sistema educatiu en tots els aspectes. En aquest sentit la tasca dels sindicats i de les entitats ciutadanes serà de primordial importància: Participar en l'elaboració de la política educativa, intervenir en la gestió i la planificació dels centres, col·laborar amb els Ajuntaments, Conselleries d'Educació en totes les tasques educatives, intervenir en l'elaboració de Plan d'Estudi i de l'Estatut de professorat, etc.

PSI.— Han de ser totes les forces socials, mitjançant un debat públic democràtic, les responsables de la planificació de l'ensenyament. El control i la gestió dels centres han d'anar a càrrec de les persones que hi treballen i de les que en són més directament afectades, és a dir, ensenyants, alumnes, personal no docent, associacions de pares, sindicats i associacions populars.

(Continúa en pág. siguiente)

La enseñanza y los partidos políticos.

(Viene de pág. anterior)

UCD.— Asesorar a los entes autonómicos e institucionales: participación en el control ejecutivo. La Asociación de padres, además, debe intervenir en las gestiones del Centro respectivo.

MCI-OEC.— Fundamentalment seria d'assessorament dels organismes autonòmics. Aquest hauria de produir-se a partir de la creació de Consells Escolars (comarcals i nacionals) en els que tendrien cabuda tots els estaments implicats en l'ensenyança (entre ells, els sindicats i les organitzacions ciutadanes), juntament amb els representants del Govern autònom.

4.— ¿CONSIDERAN QUE LA FINANCIACION DE LAS ESCUELAS PRIVADAS (SEA EN FORMA DE SUBVENCIONES, CHEQUE ESCOLAR, ETC.) GARANTIZAN LA IGUALDAD DE OPORTUNIDADES? Razone, por favor, la respuesta.

PSI.— No, de cap de les maneres. Acceptam el dret a crear centres escolars privats —així ens ho imposa la Constitució— però creim que és una estafa a la col·lectivitat, i especialment a les classes populars, mantenir amb els fons públics unes escoles privades concebudes com a negoci i/o com a instruments de formació classista. Mentre existeixen greus déficits d'oferta escolar pública, mentre les escoles estatals estiguin mancades de recursos econòmics i mal equipades, els doblers de la comunitat han de dedicar-se a crear una oferta escolar pública suficient perquè tots els ciutadans en edat d'escolarització obligatòria puguin tenir accés a l'escola de manera totalment gratuïta.

El manteniment d'unadoble xarxa escolar significa la perduració de la desigualtat social.

UCD.— La llibertat de ensenyança no es una mera declaració formal vacua de contenido. Para que este principio sea realmente aplicable deben facilitarse a los ciudadanos los medios necesarios para hacer uso del mismo. Los niveles obligatorios serán gratuitos. La ayuda directa a las familias constituye un eficaz sistema que asegura al mismo tiempo la gratuidad y la llibertat de elecció.

PCIB.— Els comunistes creim que l'ensenyança es un dels serveis públics fonamentals que l'Estat i els poders han de garantir al conjunt de tota la societat. Aquesta concepció de l'ensenyança com un servei públic fonamental és la base estructural de la futura Escola Pública, única que pot garantir la veritadera igualtat d'oportunitats. Aquesta Escola Pública, segons el nostre criteri, estaria formada pels centres de propietat estatal privada, religiosa, etc. que se sotmetin a la gestió pública; és a dir estar lligats a una planificació democràtica, mantenir el pluralisme ideològic i la gestió democràtica del centre. En aquest sentit, i en funció del que s'ha dit, afirmam que l'actual sistema de subvencions i el que propugna la U.C.D.— "Cheque escolar"— no garantitzen la igualtat d'oportunitats. Ara bé en l'actual situació consideram que les subvencions no se poden tallar, ja que provocaria un caos educatiu. De totes maneres aquestes subvencions a l'ensenyança privada han de tenir plenes garanties de control públic i s'han de revisar els criteris d'adjudicació de les esmentades subvencions.

MCI-OEC.— Pensam que les subvencions no han resolt el problema de la desigualtat entre l'ensenyança privada i estatal; al contrari s'ha agravat per la forma poc clarificadora per part del Ministeri. Per una part hi ha hagut un retrocés en les quantitats a invertir a plans d'urgència i plans provincials de construcció escolar, per una altra part hi ha una clara discriminació dels centres que es subvencionen i que no es subvencionen (requisits, com nombre d'alumnes per classe de 40, i altres mides que sols tenen les escoles grans i muntades en pla de negoci) i finalment les ajudes als centres no han comportat la gratuïtat de l'ensenyança als alumnes. Tot això agravat per la falta de control democràtic possibilitant així moltes arbitrietats i fraudes de tot tipus.

5.— SI SON UDS. PARTIDARIOS DEL MANTENIMIENTO DEL SECTOR PRIVADO EN LA ENSEÑANZA ¿COMO CONSIDERAN QUE DEBERIA ADMINISTRARSE Y GESTIONARSE LA ESCUELA PRIVADA?

UCD.— Reconocer el servicio que presta la enseñanza privada o no estatal es reclamado por la sociedad española actual e indispensable para la misma. Por prestar un servicio de interés social, la enseñanza no estatal debe recibir trato de financiación equivalente al requerido para la consecución de niveles de calidad estatal, para el mismo tipo de servicios prestados y siempre que su enseñanza vaya dirigida a todos los estratos sociales de la población. La administración y gestión, al amparo de la Constitución, es propia y, con supervisión del Estado, deben realizarla los propios implicados.

PCIB.— Nosaltres creim que l'ensenyança privada té el dret a mantenir-se. Ara bé aquest manteniment ha de dur implícit el seu autofinançament. En aquest sentit creim que s'ha de rompre l'actual política del principi de subsidiarietat de l'escola pública en relació a l'escola privada, ja que si avui no se pot abandonar la subvenció a l'escola privada, és també evident que l'esforç principal ha de consistir en intentar resoldre el problema educatiu per la via de la iniciativa pública, ja que l'educació és un servei públic i no un negoci privat. Per altra part la Constitució garanteix la llibertat de creació de "Centros docentes".

PSI.— El nostre partit no és partidari del manteniment d'un sector privat en l'ensenyança. Ara bé, resulta que l'article 25 de la Constitució legitima la seva existència assegurant, així, la seva duració. Una vegada acceptada a la força aquesta realitat, creim que l'administració i gestió de l'escola privada ha d'estar totalment ajustada al que estableixi la legislació educativa vigent (promulgada pel Parlament de l'Estat o l'autonòmic) i ha de ser transparent i democràtica, oberta a la participació i al control de tots els sectors implicats (ensenyants, pares, alumnes,...). Les lleis han de legitimar amb claredat el dret a la direcció i funcionament democràtic de l'escola. Un aspecte que ha d'exigir un especial control democràtic és el de les subvencions, el destí i ús de les quals ha de ser públic i transparent.

MCI-OEC.— No sabe/no contesta.

6.— SI UDS. CONSIDERAN QUE LA ESCUELA PRIVADA DEBERIA DESAPARECER EN UN PLAZO MAS O MENOS INMEDIATO, ¿CUAL SERIA EN SU OPINION, EL OBJETIVO A ALCANZAR, Y DE QUE MODO SE REALIZARIA SU TRANSFORMACION O SUBSTITUCION?

PCIB.— Aquesta pregunta la consideram contestada en l'anterior.

PSI.— La realitat escolar actual és que existeix un sector d'ensenyança privada, quantitativament important, que cobreix les necessitats escolars d'una part considerable de la població. Sabem que una interrupció immediata de les subvencions podria provocar una greu crisi en el sector de la privada produint un increment del déficit de places escolars; ara bé, però, això no ha de ser argumentat com a xantatge per a perpetuar els privilegis de l'empresa educativa privada. Creim que s'ha d'iniciar un procés escalonat de supressió de les subvencions a l'escola privada per tal de canalitzar tots els fons públics cap a la creació d'una oferta escolar pública suficient. Mentrestant, s'hauria d'establir un control més democràtic de les subvencions, tant pel que fa a la seva assignació com al seu ús, i una gestió interna plenament democràtica en els centres, molts dels quals encara estan sotmesos al caciquisme de la direcció.

(Continúa en pág. siguiente)

La enseñanza y los partidos políticos

(Viene de pág. anterior)

També s'haurien d'establir els mecanismes legals que permetessin la transformació en centres públics dels actuals centres privats que s'hi volguessin convertir. Les escoles privades que voluntàriament s'integrassin dins l'Escola Pública cedint el seu patrimoni jurídic i immobiliari al Consell serien indemnitzades per aquest a través d'un pla financer específicament establert.

UCD.— No sabe/no contesta

MCI-OEC.— Transitòriament i mentre se duen a terme els plans de construcció urgent de centres públics, es s'haurien de destinar mitjançant els governs autònoms partides de Fons Públics per subvencionar escoles privades. Aquesta transformació s'hauria de realitzar a un terme determinat en el qual els treballadors del centre subvencionat tendran les mateixes condicions de treballs que els treballadors dels centres d'ensenyança pública. Cobert aquest pla d'escolarització gratuïta, el centre subvencionat que reunesqui les condicions suficients podrà optar per esdevenir centre públic i renunciant a la subvenció.

7.— ¿CONSIDERAN ADECUADA LA ACTUAL ESTRUCTURACION DE LOS CENTROS ESTATALES DE ENSEÑANZA? EN CASO NEGATIVO, PROPONGAN LOS CAMBIOS SUBSTANCIALES O UNA ALTERNATIVA GLOBAL.

PSI.— No sabe/no contesta.

UCD.— Dentro de una normativa legal, debe darse un status de autonomía a cada Centro. Su organización y estructura se llevará a término, dentro de la normativa mínima, con la participación activa de Profesores, Padres y Alumnos.

PCIB.— Nosaltres consideram que l'actual estructuració dels centres estatals a tots els nivells no és la més adequada, ni convenient per la qualitat de l'ensenyament. En aquest sentit hem de tenir en compte la manca d'autonomia dels centres en relació als plans d'estudi, de la selecció i provisió de places, de democratització, etc. Ara bé aquest canvi no només afecta a l'estructura interna dels centres, sino a la configuració i estructuració del sistema educatiu en els diversos nivells. En aquesta perspectiva l'organització que propugnam passa per una ensenyança estructurada en un cicle únic i obligatori, ja que l'actual organització del sistema educatiu espanyol és de caràcter fragmentari i discontinu.

Aleshores, en front de l'escola classista i fragmentària, defensam no solament la prolongació de l'escolaritat obligatòria per a tothom dels 4 als 18 anys, sino també la creació d'un cicle únic que transformi en profunditat els continguts i els mètodes, i l'organització de l'ensenyança, fent desaparèixer els actuals BUP i FP convertint-los en un Tronc Únic d'ensenyança mitjana. Això implicarà la gestió democràtica dels centres, l'autonomia en la confecció de plans d'estudi i selecció de professorat, la projecció social de l'escola i una renovació pedagògica a tots els nivells.

MCI-OEC.— Consideram que l'actual estructuració dels centres d'ensenyança estatal és inadequada pels següents motius: baixa qualitat de l'ensenyança degut a la massificació i a uns incoherents plans d'estudi centralitzats per tot l'Estat Espanyol, a un incorrecte sistema de contractació de professorat i a la manca total d'un sistema de reciclatge, per la manca de descentralització dels centres i per la poca participació en la seva gestió dels organismes més directament implicats (entitats locals, entitats ciutadanes, sindicats...). Finalment a la manca de drets sindicals en general del personal tant docent com no docent.

En front d'això per una major estructuració dels centres d'ensenyança pública proposam lo següent:

En tots els centres d'ensenyança pública es constituirà un Consell de Centre compost per una representació del claustre de professors, del personal no docent, dels pares i dels alumnes. Les atribucions del Consell de Centre serán; l'elaboració de les directrius generals educatives del centre, la ratificació del programa d'estudis ela-

borat pel claustre, la programació d'activitats i serveis complementaris, l'aprobació de presupost i distribució elaborats per la comissió econòmica, l'elaboració d'informes previs a la contractació del professorat, la ratificació del Consell de direcció proposat pel claustre. A més a més als centres es crearà el claustre de professors format pel conjunt del personal docent en igualtat de drets i de deures. Serán funcions del claustre: l'elaboració del programa conjunt d'activitats educatives i l'elecció dels textos, material i medis a utilitzar per dur a terme la seva funció docent, la coordinació didàctica del centre i l'elaboració dels criteris d'evaluació, promoure iniciatives per a la formació del professorat.

8.— EN CUANTO AL ASPECTO IDEOLOGICO EN LOS CENTROS DOCENTES ¿CUAL DE ESTAS TRES OPCIONES ESCOGE SU PARTIDO? (RAZONE SU ELECCION)

—ESCUELA PLURALISTA

—PLURALIDAD DE ESCUELAS

—ESCUELA UNICA

(PUEDEN UDS. OFRECER UNA ALTERNATIVA DISTINTA DE LAS INDICADAS)

PCIB.— L'Escola Pluralista és el model d'escola que els comunistes propugnam per a la Nova Escola Pública per raons pedagògiques, psicològiques, culturals i ideològiques. En una societat plural com la nostra, els poders públics han de posar l'accent en el pluralisme. Només en un marc on l'alumne rebí diferents interpretacions de la realitat, on siguin pràctica diària la lliure discussió d'idees, on cap ideologia sigui considerada exclusiva ni exclouent de les altres, podrà aquell desenvolupar-se plenament i adquirir la capacitat crítica i d'observació necessàries per integrar-se activament en la societat.

L'acceptació del pluralisme ideològic suposa l'acceptació de la llibertat d'ensenyament. Això vol dir que cap membre del centre podrà ésser discriminat per les seves opcions polítiques, ideològiques o religioses, sempre que estiguin basades en el respecte als altres. Aquesta llibertat d'ensenyament no significa la utilització de l'escola com a plataforma d'adoctrinament polític. Cada professor haurà d'impartir les seves ensenyances dins el més estricte rigor científic.

PSI.— La societat és ideològicament pluralista i, en conseqüència, els centres escolars han de traduir aquest pluralisme social. Així, l'escola no ha de tenir mai una ideologia en exclusiva, ni religiosa ni política, sino que ha de donar cabuda a totes les ideologies i a totes les interpretacions de la realitat.

Els ensenyants han de tenir llibertat d'expressió en l'exercici de la seva docència, si bé això en cap dels casos pot significar la utilització de l'escola com a tribuna d'adoctrinament. Cada ensenyant ha d'impartir l'ensenyança amb el major rigor científic i, respectant l'edat i la consciència dels alumnes, els ha de subministrar els elements necessaris per a accedir a una visió científica del món, els ha de desenrotllar l'esperit crític i observador i la seva inquietut cultural i els ha de capacitar per a conviure com a éssers lliures en solidaritat i respectant les idees dels altres.

Amb l'escola pluralista, els alumnes es podran assabentar de totes les opcions ideològiques i socials que dintre la seva societat existeixen.

El criteri per arribar a ésser mestre de l'escola pública ha de ser exclusivament el de la professionalitat i preparació pedagògica. A l'escola pluralista ni els professors ni els alumnes han de ser discriminats per les seves conviccions.

El component pluralista és un dels integrants de l'escola pública que propugnam: gratuïta, gestionada i administrada amb la participació dels sectors implicats, arrelada a la realitat nacional del

(Continúa en pág. siguiente)

La enseñanza y los partidos políticos

(Viene de pág. anterior)

nostre País i en el seu entorn socio-cultural més pròxim, pedagògicament qualificada, amb igual tractament als dos sexes, que prepari per a la convivència solidària a uns ciutadans lliures i, necessàriament, crítics.

UCD.— Se rechaza la escuela única. Son los padres quienes, al amparo de la Constitución, deben elegir.

MCI-OEC.— L'escola que proposam és una Escola Pública, no significat una ensenyança estatal baix el control del govern, sinó dels seus propis interessats (alumnes, personal no docent i docent i societat en general) per mitjà dels seus marcs organitzatius. L'escola pública s'enmarcarà als respectius marcs nacionals i regionals respectant la seva cultura, llengua i tradicions pròpies, organitzant-se administrativament a aquest nivell. Ha d'ésser també una escola Plural i Laica on cap ideologia no feixista sigui reprimida, no existint cap selecció ideològica ni de professors ni d'alumnes. Ha d'estar Unificada, excloent de la seva reglamentació i estructura tota característica de tipus discriminatori, serà gratuïta a tots els nivells, incloent material, transports, menjador, etc. La seva pedagogia ha d'ésser no autoritària i no sexista, de forma que els seus continguts seran discutits i elaborats per tots els organismes de gestió. Es lluitarà per una educació en la què es fomenta els aspectes democràtics i crítics combatent l'individualisme i lluitant contra l'actual discriminació sexista. Els ensenyants del cicle únic formaran un Cos Únic d'Ensenyants, diferenciant especialitats i funcions en el seu sí però no en categories.

9.— ¿CONSIDERAN ESENCIAL LA ENSEÑANZA DEL CATALAN EN LAS ESCUELAS?. EN CASO AFIRMATIVO, APORTEN ALGUNA IDEA ACERCA DE ASPECTOS COMO: PLAZO RAZONABLE DE IMPLANTACION, TIEMPO DE DOCENCIA, EXPEDICION DE TITULOS, PROBLEMAS DE BILINGUISMO, ENSEÑANZA EN CATALAN, ETC.

UCD.— Sí, En una primera fase debe enseñarse el idioma materno. En una segunda fase la educación se llevará a término mediante el idioma materno en Centros especializados y dotados específicamente. (En cualquier caso seguirá impartiendo el castellano, de acuerdo con el deber y derecho que marca la Constitución. Deberán cuidarse especialmente las circunstancias inmigratorias que incidan en cada Centro.

PSI.— En quatre articles publicats a "Balears"—Debat el passat estiu (1 i 4 de juliol, 26 d'agost i 2 de setembre) proposarem una sèrie de mesures per a iniciar la catalanització de l'ensenyament i convidarem a la Conselleria d'Educació i Cultura a que emprengués les accions polítiques adequades per a dotar de base legal el procés normalitzador. Mig any més tard, encara no s'ha avançat ni una sola passa.

Consideram que l'ensenyament del català i en català és un dret inalienable que tenim com a poble que té el dret de ser lliure i fidel a la seva personalitat pròpia. Mentre la nostra llengua catalana sigui considerada de tercera categoria, serem un poble dominat, vençut.

L'ensenyament a tots els nivells s'ha de fer com a norma general utilitzant com a llengua vehicular el català. Com a llengua objecte d'estudi el català serà considerada la primera llengua dins l'àrea de llenguatge. Això no obstant, els alumnes han de poder cursar els seus estudis en espanyol, tractant-se de castellano-parlants, a petició dels pares.

L'espanyol serà estudiat obligatòriament com a segona llengua a tots els centres d'EGB, BUP i FP que impartsquin l'ensenyament en català. Aquells alumnes que rebien l'ensenyament en espanyol estudiarien obligatòriament durant aquest període el català

com a segona llengua. Als castellano-parlants se'ls ha de fer comprendre que la nostra llengua i cultura són també seves i que mitjançant l'adquisició del seu coneixement podran arrelar-se més profundament al País on viuen, al seu nou País.

Un criteri ha de ser que l'aprenentatge de la lectura i l'escriptura s'ha de fer partint de la llengua materna dels alumnes, siguin de parla catalana o castellana.

Com a mesura immediata, consideram urgent la promulgació d'un Decret-Llei que estableixi l'obligatorietat de l'ensenyament del català amb una consideració acadèmica igual a la de les altres matèries del pla d'estudis i autoritzi l'ensenyament en català en aquells llocs on la composició socio-lingüística de l'escola ho permeti.

A la promulgació d'aquest Decret-Llei l'haurien d'acompanyar una sèrie de mesures complementàries també del tot necessàries:

—Dotació de places de numeraris de llengua i literatura catalanes per a tots els instituts de les Illes ja per al pròxim curs.

—Introducció en els plans d'estudi dels continguts propis de la nostra realitat històrico-cultural.

—Iniciar un programa de reciclatge per als ensenyants i reestructuració immediata dels plans d'estudi de l'Escola Universitària de Professorat d'EGB i de la Facultat de Filosofia i Lletres.

PCIB.— El Partit Comunista de les Illes Balears considera que l'escola ha d'ésser un element de canvi en el camí cap al socialisme i en la recuperació per part del poble de les Illes de la seva consciència i personalitat, rompent així amb segles de colonització, opressió i centralisme. En aquesta perspectiva l'ensenyament de la nostra llengua i cultura és bàsic. Així consideram necessari, en primer terme, la promulgació d'un decret-Llei, semblant al de Catalunya, que faci obligatòria l'ensenyança del català a les nostres escoles. Per això consideram necessari que se dugui a terme un reciclatge del professorat i una homologació de títols, juntament amb la formació del nou professorat en aquesta direcció; al mateix temps serà necessari l'elaboració d'un material bibliogràfic i didàctic adequat per a les Illes.

En aquest sentit consideram que en un plaç de 3 a 5 anys hi ha d'haver la infraestructura humana, econòmica, bibliogràfica, de professorat, de càtedres i places, etc. necessària per a que l'ensenyament de la nostra llengua, de la nostra història de la nostra, geografia, de la nostra cultura, ... sigui un fet. Ara bé no només s'ha d'ensenyar el català, sinó en català. En aquest sentit propugnam el català com a primera llengua per als nadius illencs i el castellà com a segona. El català del qual s'haurà de partir en les primeres etapes ha d'ésser la varietat dialectal concreta de cada lloc, per anar, progressivament, assolint la llengua estàndard. Per als castellano-parlants propugnam, amb tot el respecte i fent un esforç per la seva integració dins la realitat illenca, el castellà com a primera llengua i el català com a segona. De totes maneres la superació de l'actual situació de diglòssia implicarà un esforç molt gros de tota la societat illenca.

MCI-OEC.— Tenint com a criteri l'ensenyança arrelada al medi és evident que la llengua forma part d'aquesta escola. Avui per avui, la lluita per la normalització lingüística a les escoles és a dos nivells: com a reivindicació pedagògica i com a lluita en contra de l'opressió d'un poble. Pensam que, d'una forma transitòria s'ha de anar amb un plaç de temps curt introduint el català a les escoles com a l'estudi d'aquesta llengua, per després arribar a l'ensenyança en català; i mentre potenciar les escoles que ja ho fan, a la vegada que s'introdueixi el català als cursos de parvulari i d'EGB. S'han de potenciar i finançar cursos de reciclatge per als professors, de català i en l'obligació del català a les escoles normals i a equips de professionals competents que elaborin material per l'aprenentatge de l'ensenyança del català. Fent referència al Concurs de Trasllats, uns dels criteris amb què no podem estar d'acord és perquè en cap moment potencien el lloc de treball a la gent nativa ni a la normalització de la cultura del poble.

(Continúa en pág. siguiente)

La enseñanza y los partidos políticos

(Viene de pág. anterior)

10.— ¿CUAL ES LA OPINION DE SU PARTIDO ACERCA DE LA ENSEÑANZA OBLIGATORIA DE LA RELIGION CATOLICA EN TIEMPO LECTIVO? SI ESTAN DE ACUERDO, EXPLIQUEN POR QUE, SI NO LO ESTAN, OFREZCAN UNA ALTERNATIVA.

PSI.— Creim en l'escola pluralista i aconfessional. Això vol dir, una escola respectuosa amb totes les ideologies i sistemes de valors personals i que no n'institucionalitza cap com a predominant. D'altra banda, establir obligacions en qüestions tan personals i íntimes com són les creences religioses contradiu el caràcter d'opció lliure que tota vivència religiosa ha de ser sempre. Així, ídó, pensam que l'escola no ha de ser el marc de la catequesi.

UCD.— Con carácter optativo debe impartirse la enseñanza de la religión católica a los hijos de los padres que así lo soliciten.

PCIB.— Tot centre que s'inclogui dins l'Escola Pública haurà d'esser aconfessional, en plena correspondència amb el caràcter no confessional de l'Estat, tal com diu l'apartat 3o. de l'article 15. De totes maneres, en funció del respecte al pluralisme, els poders públics han d'assegurar que els pares que vulguin donar als seus fills una educació religiosa o moral particular ho puguin fer. Ara bé aquest tipus d'ensenyament s'ha de fer fora de l'horari escolar estricte.

MCI — OEC.— Opinam que l'ensenyança religiosa no pot imposar-se ni estar involucrada en l'educació: ni d'una forma voluntària ni de forma obligatòria. Existeixen altres marcs més adequats per a la formació religiosa d'aquests ciutadans o ciutadanes que optin per ella. Pensam finalment que cap religió ha de tenir un tracte diferent o de privilegi a l'interior de l'escola.

11.— ¿CUAL ES, SEGUN SU PARTIDO, EL SISTEMA IDONEO DE ACCESO Y CONTRATACION DEL PROFESORADO?

UCD.— A nivel no estatal, depende de los Centros. A nivel estatal, el sistema de acceso al desempeño de la función docente pondrá de relieve la actitud del candidato en el orden científico y didáctico y su capacidad de perfeccionamiento profesional. La contratación a nivel estatal deberá realizarse mediante concurso público de méritos por el Organismo correspondiente.

PCIB.— El problema de l'accés i la contractació de professorat s'ha de plantejar amb tota la seva amplitud, distingint tres nivells de la problemàtica: a) En primer lloc tenim el problema de l'accés a la docència que actualment passa per les oposicions, sistema aquest que necessita un canvi total i de la seva substitució per un sistema més racional, més científic i transparent.

b) El segon nivell és el de la relació existent entre el docent i l'Administració que actualment és de tipus funcionarial, amb totes les limitacions que aquest fet implica a causa de l'existència de l'actual llei de funcionaris. En aquest context consideram necessària l'elaboració d'un estatut del professorat que reculli els seus drets i deures a tots els nivells (laboral, sindical, professional, econòmic, pedagògic, etc.). Aquest estatut ha d'esser elaborat amb la participació dels treballadors i sindicats d'ensenyança.

c) El tercer nivell és el de la provisió de places que actualment es regeix pel complex sistema de concurs de trasllat. I és sobre aquest punt on volem insistir d'una forma crítica i alternativa.

Dins aquesta perspectiva els eixos bàsics que constitueixen l'alternativa de l'actual provisió de places i concurs de trasllat són l'arrelament de l'escola, i per tant del professor, al seu medi social, cultural, lingüístic, econòmic, etc., i el caràcter públic, transparent i descentralitzador de les places a cobrir.

Aquest fet implicarà l'elaboració d'una llista de criteris (antiquitat, curriculum, procedència, especialitat, domicili, causes per sol·licitar el lloc, etc.) per a tots els centres i les escoles públi-

ques de l'Estat amb la participació dels treballadors de l'ensenyança, dels pares, de les comunitats autònomes, etc. De totes maneres si bé els criteris han d'esser generals i per a tothom, la seva aplicació a través de "juntres de valoració" ha d'esser descentralitzada a nivell de nacionalitat o regió, comarca, municipi i districte. A nivell de les Illes també existiran juntres per a cada illa, a més de les ja anomenades.

A n'aquestes "juntres de valoració" que han d'actuar d'una forma transparent i amb un control públic malgrat es creï una junta central d'apel·lacions, han de participar membres de l'Administració, membres de les Conselleries d'Educació de les comunitats autònomes, regidors municipals, els sindicats d'ensenyança, les entitats ciutadanes (associacions de veïnats, de pares, etc, etc).

De totes maneres mentre se va cap a aquesta nova llei de provisió de places i la creació de juntres descentralitzades de valoració, seria necessari prendre a curt terme mesures que tendixin cap a la desaparició de les diferències entre mestre interín i definitiu, que anul·li els trasllats forçosos i que se doni prioritat als mestres traslladats forçosament a l'hora de concursar, que la resolució definitiva de les places se faci abans d'acabar el curs, etc.

En la nostra opinió aquestes mesures serien una forma de conseguir una escola pública arrelada al seu medi.

PSI.— Estam contra l'actual sistema d'oposicions basat essencialment en la memorització i que respon més a una concepció burocràtica del sistema escolar que a les necessitats socio-pedagògiques reals. Propugnam la unificació dels ensenyants en un cos únic que posi fi a l'actual estructura jeràrquica i que iguali sous i categories.

El sistema d'accés del professorat s'hauria de fer mitjançant un contracte laboral amb el Consell General de les Illes Balears, el qual hauria d'establir les línies generals de contractació de professorat i els mecanismes adients per a garantir uns nivells mínims de qualitat. També hauria d'assegurar la igualtat de possibilitats per a tots els ensenyants.

Amb el fi que l'accés i la contractació del professorat fos totalment democràtic s'haurien d'adoptar les següents mesures: exposar públicament totes les places vacants formar una comissió de contractació en la que participen representants dels poders públics, professors en atur i d'ensenyança privada, dels PNNs, representants dels centres contractants...; adjudicació de les places tenint en compte l'expedient acadèmic i l'experiència pedagògica, la situació d'atur total o parcial, el seu nivell de coneixement de la llengua i la cultura del nostre País, el lloc de residència...

Un "Estatut del Professorat" hauria de regular totes aquestes qüestions i, a més a més, reconèixer tots els drets laborals per als treballadors de l'ensenyament (drets de sindicació, vaga, estabilitat...) i també, concretar els seus deures.

MCI — OEC.— La contractació del professorat hauria de realitzar-se tenint en compte les normes generals elaborades pels Consells escolars nacionals o regionals. Posteriorment els Consells comarcals serien els encarregats de resoldre i formalitzar aquesta contractació. Les places serien cobertes per un concurs de mèrits a nivell comarcal essent l'única condició necessària per participar-hi l'estar en possessió del títol corresponent. Tot el professorat serà sotmès als controls periòdics per part del Consell de centre que donarà part al Consell comarcal el qual realitzarà, en cas de que l'informe sigui negatiu les oportunes investigacions mantenint sempre informat a l'interessat, i posarà els mitjans necessaris per a la solució d'aquest problema.

12.— FORMULEN POR FAVOR, UN JUICIO SINTETICO ACERCA DE LAS OPOSICIONES COMO SISTEMA DE ACCESO AL CUERPO ESTATAL DE PROFESORES.

PCIB.— Consideram les oposicions actuals al cos estatal de

(Continúa en pág. siguiente)

La enseñanza y los partidos políticos

(Viene de pág. anterior)

professors com un sistema irracional, acientífic i poc transparent, que no mida ni el grau de preparació científica del professor ni la seva capacitat pedagògica. Es un sistema memorístic que no respon a les necessitats de renovació educativa. Per tot això és necessari el seu canvi per un sistema racional, públic i científic, fet amb la participació dels sectors afectats.

PSI.— Propugnam que el cos únic d'ensenyants sigui a nivell de cada nacionalitat i no de l'Estat. Aquesta és l'única opció coherent amb la nostra voluntat d'una escola arrelada en el seu entorn socio-cultural més pròxim i fidel a la realitat plurinacional de l'Estat Espanyol. Ningú pot negar que la concepció del professorat com a cos estatal i la política de trasllats forçosos practicada pel Ministeri —intercanviant ensenyants d'una àrea cultural a l'altra: de Galícia a Mallorca, per exemple— és una maniobra centralista orientada a dificultar el neixement d'una ensenyança adaptada a cada una de les nacionalitats de l'Estat. Desarrelant els ensenyants de la seva pròpia cultura i societat, s'aconsegueix que els nins i nines no puguin començar a conèixer a l'escola la realitat del seu propi País.

Si volem realitzar una autèntica reconstrucció cultural de les Illes necessitem uns ensenyants que coneguin la nostra llengua i cultura i, a més a més, estiguin totalment compromesos amb el projecte de recobriment de la nostra identitat nacional.

S'ha d'acabar la instrumentalització dels ensenyants estatals com a agents de castellanització i colonització cultural del nostre País: enviar a pobles de l'interior de Mallorca on no hi ha cap castellano —parlant uns mestres que desconeixen totalment la nostra llengua és una agressió del centralisme contra el nostre poble. I això ha succeït aquest curs. Evidentment, els mestres són víctimes d'aquest sistema i quasi la totalitat d'ells voldrien haver-se quedat en el seu lloc d'origen, per a transmetre, als seus alumnes en el cas dels mestres procedents de Galícia, les seves conviccions galleguistes i democràtiques.

Han d'existir, però, uns mecanismes que permetin als ensenyants d'una nacionalitat traslladar-se a una altra a exercir la seva professió quan així ho decideixin. En aquests casos, han de contreure el compromís d'adquirir el coneixement de la llengua i cultura del nou País on lliurement han decidit viure i treballar.

UCD.— Excesivamente memorístico. Debe establecerse un sistema público, objetivo y profesional.

MCI — OEC.— No estam d'acord amb el sistema actual d'oposicions perquè:

1er. Es un sistema de selecció ideològica, és una forma de divisió i estamentització dels ensenyants, perquè és arbitrari el tipus de selecció fet per un Tribunal al marge dels marcs organitzatius dels treballadors de l'ensenyança pares i alumnes sense tenir opció ni a la participació en els criteris de selecció ni de la pròpia selecció, perquè és vitalici i no revisable, perquè per la seva estructura (concurs de trasllats, plaça en propietat...) fa que no pugui fer un treball permanent, col·lectiu, seriós i elaboratiu, potenciant al contrari individualismes, competitivitat...

13.— ¿QUE GRADO DE AUTONOMIA DEBERIA POSEER CADA CENTRO PARA LA PROGRAMACION DE CONTENIDOS?

PCIB.— Tenint en compte el principi que l'escola ha de tenir una projecció social, establint nexes amb el seu context social concret, és aleshores evident que els Plans d'estudi s'han de fer en funció de cada nacionalitat o regió. En funció d'aquests Plans d'estudi a nivell de nacionalitat o regió, s'han de fer adaptacions en relació a cada centre de poble, barri, illa, etc. Així, partint de la pròpia realitat de l'al·lòt serà possible assimilar conceptes i realitats més amples.

UCD.— El Estado sólo determinará los objetivos mínimos exigibles a cada nivel. Lo demás corresponderá al Centro.

PS.— El Consell General de les Illes Balears hauria d'establir els continguts generals i una coordinació i inspecció de la seva aplicació. Al mateix temps, però, hauria de donar autonomia a cada centre per adaptar a la seva realitat més immediata i a la tipologia de l'alumnat les línies generals. Això permetria que a partir de la identificació amb una realitat concreta coneguda quotidianament és pogués anar adquirint una informació més global de la realitat.

L'autonomia de les escoles per programar els continguts del seu ensenyament estimularia als ensenyants a intensificar l'estudi del seu entorn i a comprometre's amb la seva problemàtica.

MCI — OEC.— Pensam que es fonamental que a nivell de Consell General de les Illes s'estableixi uns criteris mínims per a la programació i funcionament dels centres per coherentitzar i unificar el treball educatiu. Emperò els centres haurien de tenir un màxim d'autonomia per a l'aplicació i posada en pràctica dels criteris generals, i així donar una flexibilitat estimulants i creativa dins la tasca educativa dels treballadors de l'ensenyança dins el seu centre.

14.— COMENTE SI LO CONSIDERA NECESARIO ALGUN TEMA ESENCIAL DE LA ENSEÑANZA QUE NO SE HAYA PLANTEADO EN LAS ANTERIORES PREGUNTAS

PCIB.— Per acabar voldriem afegir que el procés de transformació de l'escola no passa només pel Parlament, sinó que el canvi s'ha de fer des d'ara, a cada centre, a cada lloc amb la participació i la feina dels professors, dels alumnes, dels pares i de la societat en general. En aquest sentit les properes eleccions municipals poden ésser un element important per resoldre la problemàtica educativa actual. Així, i tenint en compte la descapitalització dels actuals Ajuntaments i la manca de competències a nivell educatiu, els objectius que la Comissió d'Educació del P.C.I.B. són els següents: a) Estudiar els dèficits escolars existents en els diversos nivells d'ensenyança, impulsant la construcció de centres d'educació preescolar i de guarderies. b) Democratitzar i fer participar a la població en la gestió i planificació dels assumptes educatius. En aquest sentit consideram necessària la creació de Consells Municipals d'Educació. c) Impulsar l'ensenyament de la nostra llengua i cultura.

(N.R.) El PSOE no contestó a nuestra encuesta pregunta por pregunta sino que se limitó a remitirnos su documento programático sobre enseñanza. Honradamente no podemos reproducirlo íntegro pues supondría un favoritismo, pero, hemos recortado lo que A NUESTRO PARECER podría contestar a las preguntas del cuestionario, pero para no modificar su redacción decidimos incluirlo al final de esta pregunta 14).

PSOE.— Han d'esser els elements interessats —treballadors de l'ensenyança, alumnes, associacions de pares i populars— els que controlin el sistema educatiu a les Illes, intervenint en els programes i plans d'educació a nivell:

1.— De centre escolar, que hauran d'estar dotats dels òrgans de govern i de les associacions precises per a garantir el funcionament democràtic del centre.

(Continúa en pág. siguiente)

La enseñanza y los partidos políticos

(Véase de pág. anterior)

2.— D'Illa, mitjançant una comissió dependent del Gran i General Consell o d'un altre organisme d'autogovern de les Illes, que establirà els programes i plans d'ensenyança tenint en compte les peculiaritats de cada illa.

3.— De nacionalitat, a través del Ministeri del Govern autònom, que establirà els programes i plans generals.

4.— D'Estat, establint unes directrius comunes per a tots els territoris que integren l'Estat Espanyol, a fi de garantir la convivència entre tots ells.

Amb tot i això, hi ha dos fets que accentuen encara més a la nostra terra els defectes del sistema. El primer és la insularitat, que ha privat tants mallorquins, menorquins i eivissencs de poder accedir a uns estudis superiors a la Península, sense que l'Estat hagi establert mai cap tipus d'ajuda que paliés el problema econòmic de desplaçar-se fora de les Illes. Per altra banda, com també succeeix a altres nacionalitats de l'Estat, a les nostres Illes es parla una llengua pròpia que ha estat oblidada i menyspreada pels plans dels Ministres d'Educació de la dictadura, mostra del més exacerbat centralisme a tots els nivells educacionals.

La segona característica de l'ensenyança derivada d'una societat classista és la d'esser discriminatòria. També aquí podem distingir diferents aspectes:

- Discriminatòria perquè no tots els joves hi poden accedir.
- Discriminatòria perquè procura una educació diferent segons el destí a què es vol conduir l'alumne.
- Discriminatòria també per als professors, perquè hi ha grans diferències de tractament i de sou entre professionals que exerceixen un mateix tipus de treball.

c) ENSENYANÇA PÚBLICA

Una ensenyança que es subvenciona amb la contribució de tots no pot caure en mans d'uns pocs que la imparteixin d'acord amb les seves ideologies religioses o polítiques. Els pares que desitgin donar als seus fills una educació determinada, s'hauran de fer càrrec de les despeses que això suposi.

L'ensenyança pública significarà la progressiva desaparició de la privada o la seva reducció als centres que vulguin mantenir-la a càrrec seu. La transició de centres privats a públics haurà de passar en una primera fase pel control exhaustiu de les subvencions que reben els centres privats, així com de la seva organització, planificació i gestió, per part de l'organisme d'autogovern i amb la intervenció dels estaments interessats. És una fase posterior, les consignacions que els pressupostos insulars dediquin a l'ensenyança aniran preferentment destinades a la creació i manteniment d'escoles públiques, fins que sigui possible dedicar a aquests centres la totalitat dels recursos pressupostaris precisos per a assolir l'objectiu de la total escolarització pública.

Distingim els estadis següents:

1. Primera etapa preescolar o guarderia infantil, voluntària, però, al mateix temps molt necessària, tant perquè els pares puguin realitzar-se lliurement com perquè els infants puguin arribar a l'edat escolar amb igualtat d'oportunitats i amb un aprenentatge que els faciliti la seva incorporació a noves matèries. És urgent que es creïn guarderies infantils de forma massiva als pobles, barris i centres de treball. Les guarderies han d'esser gratuïtes.

2. Etapa escolar obligatòria, dels sis als deu anys, i que serà un cicle únic, sense ruptures, intentant assolir un desenvolupament de la personalitat de cada individu així com una incorporació lliure i crítica al món del treball o al dels estudis superiors. En els últims anys del cicle es presentaran als alumnes una sèrie de matèries optatives segons els seus interessos, capacitat i necessitats de la socie-

tat, evitant el risc de caure en especialitzacions, però que ajudin els alumnes a escollir el seu futur camp professional.

3. Ensenyança superior. Distingim dins aquest cicle de formació de professionals encaminats principalment en aquests tres camps:

a) Tècnics especialitzats, a tots els nivells, aptes per a la seva inserció activa en el procés de producció. Per a això s'haurà de restituir a la figura del pèrit la importància que té i crear els centres d'ensenyança tècnica necessaris d'acord amb les necessitats econòmiques que es deriven d'una planificació per a les Illes.

b) Investigadors que obrin continuament vies noves al saber, a la cultura i a la tècnica, tant per la seva transmissió educativa com per a potenciar el desenvolupament tecnològic del país. És obvi que no s'assolirà aquest fi amb una Universitat de les Illes massificada i mancada d'exigència i de qualitat. Patim els efectes d'una Universitat reaccionària a la qual s'ha accedit perquè el sistema ha fet que s'identifiqui la possessió d'un títol universitari amb el poder econòmic i el prestigi social, i on els criteris de selecció s'han basat en diferències de classe i no d'aptitud.

Al marge de les etapes descrites, existiran centres d'ensenyances especials per a les persones disminuïdes, a fi que puguin recuperar les seves possibilitats d'inserció social i assolir el màxim de les seves possibilitats de desenvolupament, i per als adults que vulguin actualitzar les seves professions o simplement el seu nivell cultural.

Per això, a les nostres escoles s'ha de parlar la llengua catalana, amb les seves modalitats pròpies de cada illa, com a vehicle base d'expressió, al mateix temps que s'implanti a tots els nivells, des del més elemental fins al darrer curs d'ensenyança obligatòria, un ensenyament diari i obligatori del castellà i un coneixement de les cultures dels diferents pobles d'Espanya. A la segona fase del cicle obligatori —actual segona etapa d'EGB— es podran impartir matèries indistintament en català i en castellà.

Aquesta mesura suposarà un problema per a moltes famílies castellano parlants i per a treballadors de l'ensenyança peninsulars. Malgrat això, no podem caure en la demagogia de prometre una escola pública per a cada comunitat, una en castellà i l'altra en català, ni oblidar que l'escola ha de significar l'òrgan integrador per excel·lència per a aquells infants procedents d'un entorn cultural diferent del nostre, però que viuran i es faran homes dins la nostra cultura i en la nostra llengua. Per als professors que no parlen el català s'han d'organitzar cursos d'aquesta llengua, gratuïts, per part de la comissió d'educació de l'òrgan d'autogovern, per tal que puguin aprendre i perfeccionar el català.

ENSENYANÇA LAICA

Perquè la nostra escola sigui realment laica, han de desaparèixer del programa les matèries de formació religiosa obligatòria. Si els pares desitgen que s'imparteixin classes de religió als seus fills, serà, a càrrec seu i fora de l'horari escolar, ja que l'escola no és l'òrgan que ha d'assumir aquesta tasca.

ENSENYANÇA CIENTÍFICA

Per aconseguir una ensenyança de qualitat és necessari implantar una pedagogia activa, individualitzada i personalitzada, que atengui al desenvolupament de tots els aspectes de la personalitat de l'individu i on el mestre perdi el seu paper de caporal per a ésser un entrenador o coordinador de l'equip. Per a aconseguir-ho es requereixen uns elements.

1) materials, com laboratoris, mobiliari, edificis i tot un instrumental pedagògic adequat i obert a qualsevol innovació;

2) personals, principalment amb una formació i selecció del

(Continúa en pág. siguiente)

La enseñanza y los partidos políticos

(Viene de pág. anterior)

professorat completa i permanent; aquest apartat el considerem més important que l'anterior i en tornarem a parlar més endavant;

3) formals, o mitjans que regulen la relació mestre - alumne i l'activitat escolar, tals com plans i programes, horari escolar, sistemes d'evaluació, etc., que responguin al tipus d'educació lliure i científica que desitjам i que situin l'escola dins el context cultural i lingüístic de les Illes.

PERSONAL DOCENT

Es molt important que l'Escola Normal clàssica de formació de mestres sigui substituïda per un centre de formació de professorat que faci possible una ensenyança amb totes les característiques abans descrites. Es imprescindible realitzar una ampla tasca formativa, tant del professor en exercici com dels de nou accés. L'ingrés a l'ensenyança constarà de tres etapes: de formació pedagògica,

ca, de formació didàctica i de pràctiques, eliminant l'actual sistema d'oposicions, competitiu i basat tan sols en la capacitat memorística, substituint-lo per una valoració docent periòdica i democràtica.

ENSENYANCA AUTONOMA

Aquesta característica condiona totalment l'anterior: Per a poder ésser democràtica, la nostra ensenyança ha de gaudir de plena autonomia. L'autonomia ha d'ésser a tots els nivells, tant de nacionalitat, sense immiscuir-se el poder central a les disposicions dels organismes d'autogovern, com a nivell de centre, el qual, dins el marc establert pels organismes rectors de la política educacional, podrà establir matèries, activitats i programacions, així com assajar i adoptar mètodes nous d'ensenyança i establir formes peculiars de govern i administració. Endemés, hi haurà autonomia a nivell de cada illa, canalitzada per una comissió de l'autogovern que garantitzi l'establiment de plans i programes d'acord amb les peculiaritats culturals de cada illa.

Carta introductòria remesa a tots els partits

Davant la convocatòria d'Eleccions Generals pel Congrés i Senat, pels Municipis i Consells Insulars, just a punt de començar la campanya electoral, creim del tot necessari i convenient fer una proposta a tots els partits i coalicions que es presenten a aquestes eleccions, dintre l'àmbit de les Illes.

La situació escolar a les Illes és doblement problemàtica: Per una part patim les deficiències de planificació, finançament, gestió i política educativa que imperen a la resta de l'Estat Espanyol (Unes estructures educatives autoritàries, classistes que encara no s'han adaptat a l'actual període democràtic) i per altra banda, la nostra condició d'Illes

amb una llengua i cultura catalanes ha configurat una situació educativa marcada per l'aprenentatge en una llengua no pròpia (amb el problema de la diglòssia) i pel desarrelament de la nostra realitat.

En el període que duim de pre-autonomia, tant el Consell Inter-insular com, abans, l'Assemblea de Parlamentaris, han fet ben poc (per no dir res) en relació a la problemàtica educativa:

1.— Abans de constituir-se com a Consell Inter-insular la Mesa - Secretariat de l'Assemblea de Parlamentaris (Albertí, Duran i Pons) mantingueren una entrevista amb representants del STEI, prometent que es faria aviat una

comissió d'estudi de la situació educativa, per tal d'avançar, després quan hi hagués competències.

2.— Ja a la declaració programàtica del Consell Interinsular (al mes d'agost - setembre del 78) hi mancaven totalment els punts relatius a l'educació.

3.— Per la premsa i per afirmacions tant del dimitit Conseller d'Educació com d'alguns membres de la Comissió de transferències, hem sabut que el MEC no volia donar CAP COMPETÈNCIA en matèria educativa. Fins i tot, el Decret d'ensenyament del Català a les escoles, havia de ser gestionat directament per la Conselleria.

4.— Durant els mesos següents s'ha parlat sovint d'aquest

decret per l'ensenyança del català a les Escoles, sense que encara hagi arribat.

5.— Com sia que res o poc s'ha avançat en matèria educativa i com sia que considerem que el tema educatiu és un dels més importants dintre el camp d'actuació de les forces polítiques, creim necessari fer-vos una crida a tots per signar uns acords mínims en aquesta matèria.

La gran importància de l'ensenyament requereix que totes les forces polítiques facin un esforç per tal de poder avançar seriosament en aquest camp. A aquesta reunió, hem convidat als mitjans d'informació (premsa i ràdio) per tal de tenir informada l'opinió pública.

Proposta de pacte

DUR A TERME, en el cas de resultar elegits i proclamats com a diputats, senadors, consellers i regidors, els candidats que presenten a les seves llistes electorals, EL SEGÜENT programa de punts mínims, em matèria educativa, durant els anys del seu mandat:

1.— "DECRET D'ENSENYAMENT DEL CATALÀ ALS CENTRES D'ENSENYANÇA"

Presentar a les Corts, pel procediment d'urgència, un projecte de Decret regulador de l'ensenyança DEL i EN català per a tots els centres d'ensenyança de les Illes, des de Preescolar i E.G.B. fins a B.U.P. i Formació Professional.

Aquest projecte haurà de ser elaborat a les Illes, amb la participació dels professionals de l'ensenyança, entitats culturals rellevants, representació dels estaments implicats en el procés educatiu i tècnics professionals en la matèria.

El Decret ha d'aprovar-se amb temps suficient per poder començar a aplicar-ho al començament del proper curs escolar 1.979 - 80 i haurà de fixar, en una primera etapa, el següent:

a) La incorporació als plans d'estudi de l'ensenyança de la llengua catalana, significant que a tots els centres d'ensenyança, estatals i privats, es donaran classes de català dintre els programes i horaris lectius, durant tres hores setmanals. Aquesta tasca educativa serà encarregada als professionals especialitzats, els quals seran contractats i retribuïts, si fos necessari, pels òrgans autònoms (Consells i Ajuntaments).

b) Les mesures oportunes (tècniques i econòmiques) per tal de poder iniciar, en els centres que fos possible, l'ensenyança en català en els nivells de Preescolar, Bàsica, B.U.P. i F.P., a fi que es pugui basar en la llengua materna de l'alumnat, a partir del any-curs 1.979-80.

Es potenciarà (econòmica, tècnica

i professionalment) la iniciació d'aquestes experiències, sobretot en els centres públics i en els primers nivells educatius, a fi d'arribar a una total normalització de l'ensenyament a les Illes.

c) Actuacions i recursos necessaris perquè hi hagi el nombre suficient de professorat especialitzat per dur a terme el programa assenyalat (tals com curses gratuïts, dotacions econòmiques per contractació de professorat, amb càrrec als Consells i Ajuntaments, etc.).

2.— "ESTATUT D'AUTONOMIA"

L'Estatut d'Autonomia assumirà com a pròpies de la nostra "Comunitat Autònoma" totes les competències en matèria educativa, d'acord amb l'art. 149 de la Constitució.

En especial i prioritàriament:

a) Gestió i planificació de l'ensenyança a les Illes, tant pel que fa a la programació general de l'ensenyament a tots els nivells educatius com a la regulació de les normes bàsiques de funcionament dels centres escolars.

b) Facultat de creació, modificació, ampliació i supressió dels centres públics d'ensenyança i d'autorització, homologació i ordenació dels centres privats.

c) Disposar de tots els recursos legals, tècnics i econòmics necessaris per executar els programes de política educativa adequats als interessos col·lectius de les Illes.

d) Inspecció i vigilància per a fer complir l'ordenació educativa.

Per això, tot el funcionariat i personal contractat adscrit a la Delegació del MEC, i molt especialment la Inspecció Tècnica d'Educació, dependrà orgànica i funcionalment dels òrgans de poder autònoms (respectant els seus drets adquirits i la seva pertinença als escalafons d'àmbit estatal).

La planificació i programació dels objectius i continguts educatius es farà amb la participació de tots els estaments implicats en el procés educatiu.

3.— ESCOLARITZACIÓ

Extensió de l'escolarització bàsica i gratuïta, en un tronc únic, des dels quatre anys fins als 17 anys. Això suposa:

a) Extensió de l'obligatorietat del cicle de Preescolar.

b) Unificació del BUP i de la FP en un nou cicle obligatori i gratuït, primerament fins als 16 anys, i seguidament fins als 17 anys.

Els objectius, plans d'estudis i continguts d'aquest nou cicle es faran amb la participació de tots els estaments afectats.

Per tal de garantir el principi d'igualtat d'oportunitats de tota la població escolar de les illes, s'ha de procedir a un pla de construccions escolars per tal d'arribar, durant aquest període de quatre anys, als següents nombres d'unitats escolars per cada cicle (segons els mateixos percentatges de l'Estat Espanyol):

Cicle de Preescolar: 65 per cent de Població escolar de 4 a 6 / 30.

Cicle d'E.G.B.: 65 per cent de Població escolar de 6 a 14 / 30.

Cicle Nou: 65 per cent de Població escolar de 14 a 17 / 30.

Es dedicarà especial atenció a l'educació especial (a fi que desapareixi l'actual déficit de places escolars en aquest sector) i dotant d'unitats d'educació especial i de recuperació als centres públics d'E.G.B.

Igualment, s'han de crear GUARDERIES les quals han de passar a dependre, en els aspectes educatius, al menys, d'Educació.

4.— EQUIPARACIÓ SALARIAL DELS TREBALLADORS DE LA PRIVADA

Fer complir l'art. 124 de la Llei General d'Educació, que obliga a l'equiparació salarial dels treballadors de l'ensenyança privada amb els del sector públic.

5.— PARTICIPACIÓ DELS ESTAMENTS AFECTATS EN QÜESTIONS EDUCATIVES

Per fer reals els principis establerts a l'art. 27 de la Constitució, sobre la participació col·lectiva de tots els sectors afectats i del control i gestió dels pares, alumnes i professionals de l'ensenyança, es regularà i potenciarà que a tots els centres, privats i públics, existeixi un Consell directiu - decisiu de la gestió educativa, integrat per representants de pares, treballadors de l'ensenyança i alumnes, tots ells elegits democràticament d'entre ells mateixos.

Especialment, es formarà una Assemblea a cada Illa, per estudiar i fixar les línies generals PEDAGÒGIQUES i EDUCATIVES i per orientar als òrgans de poder en la planificació, reglamentació i gestió de l'ensenyament a les Illes.

Aquesta Assemblea estarà integrada per representació directa i democràtica de les Associacions de pares d'alumnes, Professionals de l'ensenyança i Sindicats de Treballadors de l'Ensenyança, entitats socials, culturals i sindicals, a més de la representació política dels municipis i dels Consells Insulars.

6.— SOBRE ELS CENTRES D'ENSENYANÇA PRIVADA

Que els centres d'ensenyança privats que VULGUIN passar a ser públics, siguin traspassats als òrgans de poder autònoms, a través d'acords pactats entre les parts afectades (empresariat, treballadors i pares i òrgans municipals o Conselleria).

7.— MATÈRIA MUNICIPAL

Els Ajuntaments facilitaràn els solars adequats per tal de poder construir el nombre de centres d'ensenyança necessaris. Això, sobretot, compta per a l'Ajuntament de Palma, on la manca d'oferta de solars per part del Consistori ha produït una manca de centres escolars molt elevada.

També, es dotaran als centres públics d'ensenyament del personal necessari per a poder realitzar les tasques de neteja, manteniment, conservació i vigilància dels edificis, aules i materials (personal de netejada, porters - conserjes, etc.).

Els Ajuntaments dedicaran una part del seu pressupost (no menys del deu per cent) per dotació de l'educació i cultura al seu terme municipal.

8.— CURSETS DE RECICLATGE PER ALS ENSENYANTS

Tant els Ajuntaments com els Consells Insulars o el Consell Interinsular, dedicaràn especial atenció als cursos i activitats de reciclatge per als professionals de l'ensenyament. En especial:

a) Financiació econòmica de les activitats de reciclatge organitzades, bé per entitats socials i culturals bé pels propis docents.

b) Organització d'activitats (gratuïtes) de reciclatge per als treballadors de l'ensenyança.

Per tal que es compleixin tots els punts assenyalats en el present document, per part de les forces polítiques

ques que resultin majoritàries i elegides a les Eleccions, es formarà després de les Eleccions, i abans del 30 de març, una Comissió de Seguiment d'aquest programa, amb la funció de vigilar el seu compliment.

Aquesta Comissió de seguiment, estarà integrada per 12 membres:

— 3 membres del S.T.E.I. (Un per cada Illa)

— 3 membres de la Federació d'Associacions de Pares

— 2 representants del Partit polític, signant d'aquest document, que resulti majoritari en nombre d'escons.

— 1 representant per cada Partit polític o coalició, signant d'aquest document, que resulti el segon, el tercer el quart i el quint, en nombre d'escons.

Aquesta comissió es dissoldrà en el moment de constituir-se l'Assemblea de la que es parla a l'apartat 5 d'aquest document.

Tot el que es comprometen públicament a complir i perquè consti, signen aquest document, en representació dels Partits i Coalicions esmentats i en presència dels medis d'informació i del S.T.E.I.

El perquè d'un pacte educatiu

Davant aquestes properes eleccions (generals i municipals) hem cregut necessari forçar tots els partits polítics a signar unitàriament, uns acords mínims però bàsics i necessaris per complir durant el seu mandat, si resultassin elegits.

Conscients de la necessitat d'avançar vers els objectius educatius que com a Sindicat de Treballadors de l'Ensenyança aprovarem al 1er. Congrés, hem fet aquesta proposta en la seguretat d'aconseguir un millorament del nostre sistema educatiu.

Evidentment, que no tots els partits estan d'acord amb la nostra concepció educativa, i per això hem fet una proposta descarregada de continguts ideològics i que pot ésser assumida per tots els partits que es diguin i siguin democràtics i mínimament progressistes.

Les reunions per tractar d'aquest pacte començaren el dimecres dia 14 i a un altre lloc d'aquest butlletí donam els resultats de darrera hora.

“Sobre el congreso de UCSTE”

Con asistencia de unos 350 delegados, se realizó el 1er Congreso de la UNION CONFEDERAL DE SINDICATOS DE TRABAJADORES DE LA ENSEÑANZA (U.C.S.T.E.) los días 3, 4, 5, y 6 de los corrientes, en un Colegio Mayor de Madrid.

En la primera sesión, el día 3 se aprobó el reglamento (tras debate de varias enmiendas parciales) y se votó la propuesta de MESA para presidir moderar y actuar durante las sesiones del congreso. Por parte de Illes, fue propuesto para estar en ella, Magda Solanas, y así fue aceptado. Al segundo día, subió a la misma Pere Rios como sustituto, a propuesta del Secretariado Confederal, para presidir la Comisión de Estatutos.

El funcionamiento del congreso fue así: El segundo día se comenzó a trabajar en las 5 comisiones (Alternativa Educativa, Sindical, Estatutos, Organización y Acción Sindical) a las que debían integrarse un 20% de miembros de cada Delegación. La 6a comisión, la de Finanzas, se cubrió con uno o dos delegados por cada Federación o sindicato.

Por la tarde del día 4, reunido el Congreso en sesión plenaria, comenzó a debatirse la ponencia de Organización, pasado al pleno solamente aquellas enmiendas que habiendo sido rechazadas por

la Comisión, habían obtenido un 100% de los votos con lo que conseguían ser defendidas por uno-dos enmendantes durante la sesión plenaria.

Ya de madrugada, la Comisión de Estatutos conseguía finalizar sus trabajos, pasado al pleno a la mañana siguiente, y debatiéndose a lo largo de todo el día 5. Como sea que las demás comisiones ya habían finalizado también sus trabajos, el día 5 al atardecer, siguió el pleno hasta altas horas de la madrugada del día 6, acabando con el resto de ponencias.

Durante dicha madrugada, el Secretariado confederal saliente trabajó en la confección de una candidatura unitaria para el nuevo secretariado.

Dicha candidatura se comunicó a las nueve de la mañana y aún así se aceptaron sugerencias de delegados y de delegaciones para introducir o modificar su composición.

Finalmente, se realizó la votación, tras aprobar las resoluciones que se presentaron, resultando elegida la única candidatura presentada, integrada por 25 miembros, cuyos nombres daremos a conocer próximamente.

Cursillistas del 36: reconocida la antigüedad

El pleno del Congreso de los Diputados aprobó una moción el día 10 de mayo de 1978 para que sea reconocida la antigüedad a los maestros del plan 1931 y cursillistas del 36. Ahora, la Comisión Superior de Personal ha emitido informe favorable, y próximamente se publicará un decreto en virtud del cual, a los maestros afectados, integrados en el Cuerpo de Profesores de EGB (por decreto 1557/1977 de 2 de junio) se les reconocerá la antigüedad y la misma consideración que si se hubieran mantenido en activo. Una vez publicado en el BOE los cursillistas que tengan más de 65 años podrán jubilarse voluntariamente con el 80 por ciento del sueldo.

Sobre el mismo tema, Escuela Española publica la relación de cursillistas del 36 que ingresarán próximamente en el Cuerpo de Profesores de EGB.

Relacionados con les Illes:

Flexas Alemany Pedro nac.— 10-9-1914

Forteza Cortés, Gaspar nac.— 23-11-1914

Melantuche Villuendas, Dolores. nac.— 16-4-1917

Torres Vicens, Pedro, nac.— 12-1-62.

L'ensenyança privada

Sobre l'Ensenyança Privada, voldríem poder criticar unes actuacions concretes: Perquè en aquest sector l'actuació del senyor Cavero s'ha caracteritzat per la seva nul·litat.

Res ha canviat de l'organització dels centres privats, tot resta tancat a pany i clau als canvis socials i als aires democràtics. L'Estatut dels centres de privada proposat pel senyor Cavero es regressiu; no s'ha tingut gens en compte el parer dels estaments implicats (pares, profes-

sors i alumnes) per a la seva elaboració.

De la proposta sobre el “xeque escolar” cal dir que es tracta d'una idea dels economistes de l'escola de Chicago, encara no experimentada en lloc. Tal com es planteja, (ja n'hem parlat) el “xeque escolar” perllongarà la diferència social, en quant a l'accés a l'educació, sense la contrapartida de la democratització dels centres.

¿Què ha fet el senyor Cavero per eliminar aquesta discriminació?

Cavero, vuelve en tren

Cavero, barón, ministro de Educación, cabeza de lista de UCD, se ha comprado un coche, matriculándolo P.M. Con él, prometió visitar todos los pueblos de las Illes durante su campaña electoral, y como buen demócrata, señaló que no rehuiría el debate allá donde se le presentara polémica.

Los primeros días de campaña visitó los pueblos de Artá, Capdepera, S. Llorenç, más algunos de Menorca y de Eivissa, pero pronto se dio cuenta que en nuestra geografía había bastantes pueblos más. Y, Cavero, se cansó de recorrer nuestras tierras. Nadie le recordó que existía una ciudad

llamada Palma, con algo más de la mitad de la población de la Isla.

Y allá habríamos querido verte, Ministro, en Son Oliva, donde hace años esperan la construcción de su escuela, en Son Serra, Son Roca, Camp Redó, Son Gotleu, ... donde faltan Guarderías, centros de Preescolar y de EGB, etc.

Claro, y es que creía el hombre que iba a Canarias, donde los coches son más baratitos, y que, de regreso, podía ir en su coche por la autopista del “Mare Nostrum”. CAVERO, VUELVE EN TREN, ES MAS SEGURO!!!

Reseña BOE

1-2-79— Se transforma y clasifica como Centro de 8 unidades el Colg. Corpus Christi (2701).

2-2-79— Nomenclatura de doña Amelia García Sánchez, como Profesora Especial de cerámica artística de la Escuela de Artes Aplicadas y Oficios Artísticos de Palma (2761).

2-2-79— Autorización precios máximos en libros de texto (2791).

Además en el BOE del día 8 de Febrero salen las listas del concurso oposición del 78 turno libre (3387) y restringido (3407).

26-1-79 R.D. 3260/78 de 7-XII, por el que se declara de interés social el proyecto de obras de construcción del centro de Ed. Especial Príncipe de Asturias (en Marratxí).

6-II-79. Laudo para los centros de enseñanza privada.

8 y 9 —II—79 Listas de opositores del 78 (Turno libre y restringido) que ingresan en el cuerpo de E.G.B. con fecha de 15 de enero.

9-II-79— Convocatoria oposiciones restringidas para 500 plazas de profesores EGB (para interinos con 5 años de servicio contabilizados antes del 6 agosto 1970).

9-II-79— Orden sobre regulación expedición títulos de bachillerato en los Institutos.

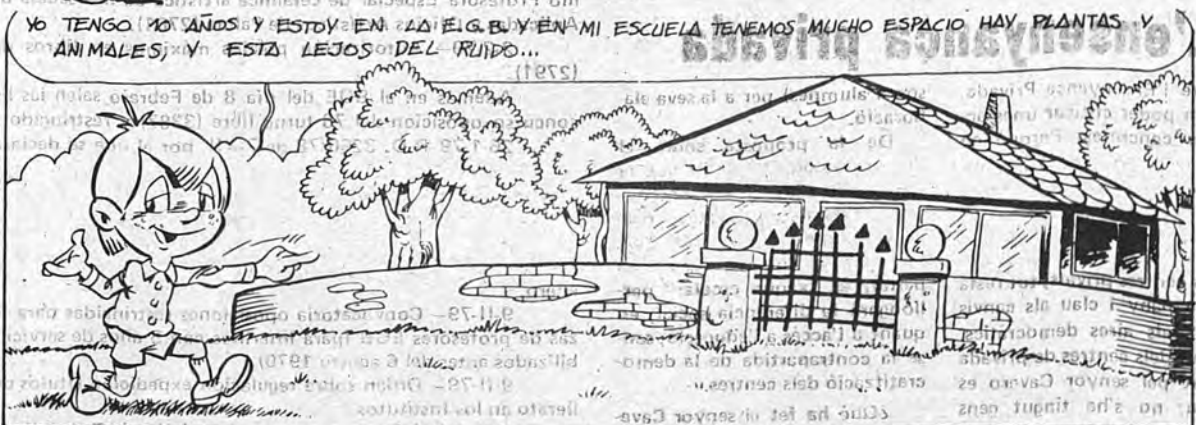
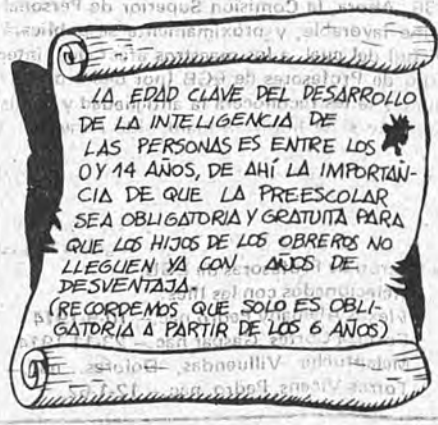
R.D. 206/79 sobre nueva composición de Tribunales de oposiciones a E.G.B.

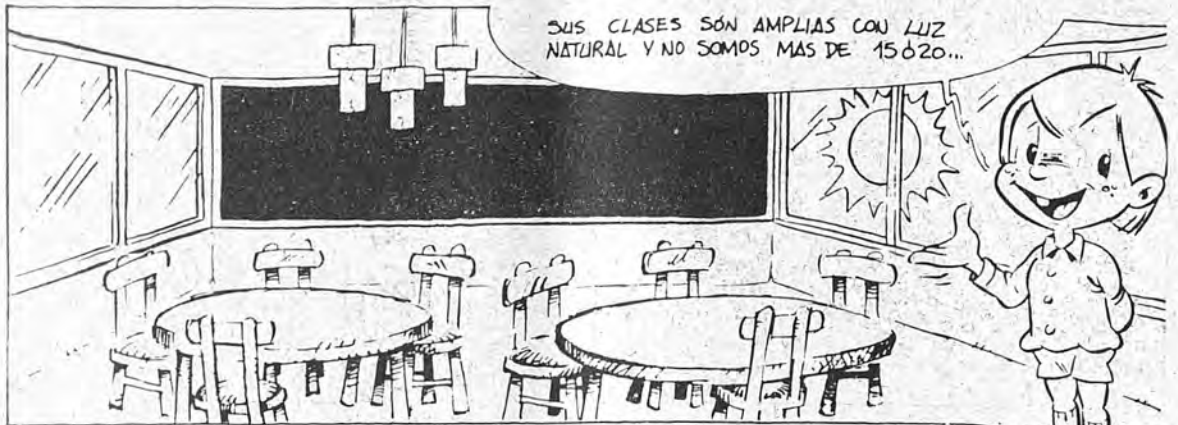
LA ESCUELA PÚBLICA

La escuela pública es la superación tanto de la escuela privada como de la estatal que conocemos. Una escuela no enfocada a reproducir mecánicamente la sociedad, sino a crear personas equilibradas, creativas, capaces de amar, personas transformadoras del futuro y que se enfrentan a la vida con seguridad.

Cada persona en sus relaciones con los demás desarrolla todas sus capacidades y no sólo aquellas que le hacen ser un buen mecánico, oficinista, etc. Por eso, dar prioridad a la formación completa del individuo, no es incompatible con el crear ciudadanos bien capacitados profesionalmente. La escuela ideal sería más o menos así:

ENTRE ELLAS, EL TRABAJO EN EQUIPO Y LA COOPERACION.

EL NIÑO APRENDERÁ A LEER Y ESCRIBIR CORRECTAMENTE SI LO QUE ESCRIBE VALE LA PENA.

HEMOS DE TENER ALGO QUE DECIR HA DE SER UTIL A TODO EL MUNDO

SABER A QUIEN SE ESCRIBE...

ASI SE FOMENTA EL ESPIRITU DE CRITICA... Y SE HABITUA A HABLAR EN PUBLICO.

RECOPIRAR TODO LO QUE PUEDA SERVIR...

LA ESCUELA TIENE QUE SER PLURIALISTA Y ACNFE - SIONAL QUE LOS NIÑOS CONOZCAN LAS DIFERENTES POSTURAS IDEOLOGICAS Y RELIGIOSAS.

Y ESO SI, UNA ESTRECHA COLABORACION ENTRE PADRES Y MAESTROS.

EN FIN, UNA ESCUELA GESTIONADA POR SUS USUARIOS:

LEGAR A LA ESCUELA PUBLICA PUEDE LLEVAR TIEMPO PERO HAY QUE COMENZAR - YA HAY EJEMPLOS - EN LAS ESCUELAS HOY ESTATALES, MUNICIPALES Y ALGUNOS CENTROS PRIVADOS QUE DESEAN SER "SERVICIO PUBLICO"

Cavero, suspés com a ministre d'Educació

AUTOR: Pere Rios

La presentació de Cavero, baró de Carandolet, com a cap de llista de UCD en la candidatura del Congrés per les nostres ILLES, ens obliga, com a treballadors de l'ensenyança ben coneguts de la seva desafortunada gestió al front del Ministeri d'Educació i Ciència, a intervenir públicament en aquest procés electoral per tal de donar a conèixer a l'opinió pública i, especialment, a tots aquells implicats en el procés educatiu, quines han estat les seves actuacions, promeses i fracassos com a responsable màxim de la política educativa.

No pretenem intervenir en qüestions electorals, ni en campanyes de desprestigi, però sí és dret i obligació nostra sotmetre a crítica pública l'actuació d'un ex-parlamentari del qual, com a ministre, hem demanat reiteradament la seva dimissió. La gran importància que per a la societat té l'ensenyament i la política educativa, i la nostra condició de treballadors de l'ensenyança, directament afectats per tot acte que dimani d'aquest Ministeri, ens obliga a analitzar la gestió política de Cavero en matèria educativa.

Llengua i autonomia

Sense voler entrar en la polèmica sobre la conveniència de la seva presentació a les Illes, donat que és forà i desconegut de la nostra realitat, sí hem de començar assenyalant la nostra decepció, indignació i preocupació, semblant a la de molts de sectors, pel retràs en la promulgació del Decret d'ensenyança del català en el sistema educatiu de les Illes. Cal recordar que sols Catalunya ha aconseguit fins ara aquest Decret, gestionat directament pels màxims responsables polítics

del govern central i de la Generalitat. Al respecte, diverses fonts assenyalen que en Cavero volgué dimitir quan hagué d'acceptar l'ensenyament del català com a matèria obligatòria en lloc de ser matèria optativa com ell pretenia. Manquen, encara, implantar aquestes ensenyances de llengües no castellanes per tot arreu de l'Estat Espanyol, i aquí ja ha promés —en declaracions a premsa— que ho tendríem pel proper curs, i que encara hi ha temps, que no és necessari córrer, però, nosaltres, acostumats a les seves promeses, dubtam que sigui cert, i demanam:

—Per a quan les convocatòries d'oposicions a càtedres i agregadures de català... L'any 80 a 81, tal volta...?

—Qui fixarà els mínims i característiques bàsiques del Decret i de l'ordre ministerial conseqüent...? El Sr. Cavero, quan surti elegit diputat per les Illes...? Déu mos agafi confessats! Si ni tan sols vol intervenir en la qüestió del nom de la nostra llengua a més de mostrar la seva total ignorància i pobresa lingüística quan afirmà que... "el valenciano y el balear más que decir que son derivados del catalán, hay que decir que forman parte de la misma familia con un desarrollo diferente, pero tienen un tronco común". Sí, home, qualsevol allot amb el certificat d'escolaritat sap que totes les llengües de per aquí prop (castellà, portugués, català, occità,...) són de la mateixa família, són llengües romàniques! Ja ho val, quin ministre d'Educació i Cultura que ens ha tocat!

De poc serveix que prometí, que assegurí que tendrem el Decret pel proper curs, si ni tan sols sap ni coneix el projecte que la Conselleria d'Educació ha elabo-

rat.

És més, ni sap ni coneix res de res del treball de la Conselleria d'Educació, ni ha mostrat gaire interès en això. Per què? Al mes de novembre passat, alguns membres de la Comissió de transferències mostraren la seva preocupació pel fet de que no hi havia cap possibilitat d'aconseguir traspassos de competències en matèria educativa; fins i tot, comunicaren que el Decret d'ensenyament del català era qüestió a tractar directament pel Conseller amb el Ministre-Ministeri. Avui, encara no s'ha establert cap tipus de relació entre la Conselleria d'Educació i la Delegació del MEC. És curiós que la dita Conselleria hagi demanat al STEI diverses dades en matèria educativa adduint que els és difícil aconseguir-les de la Delegació. Què mostra tot això? Un fet que nosaltres coneixem de fa temps, que en Cavero és un dels ministres del govern més tancat als processos autonòmics i, fins i tot, a la descentralització de competències.

Gestió política del MEC

Però, anem a veure com ha estat la seva gestió en el Ministeri. Sols que s'agafin publicacions especialitzades en educació es poden veure infinitat d'articles i comentaris assenyalant les deficiències de funcionament i de gestió del seu equip ministerial. Fins i tot, n'hi ha que dubten que tenguí un equip coherent tal com es pot deduir dels seus continuats errors i fracassos. Un petit repàs cronològic ens ho mostrarà:

—DESEMBRE DEL 77: Filtracions del Ministeri mostren un pla de reforma de l'ensenyament que pretén fer acabar l'E.G.B. als 12 anys, i crear un nou cicle de batxillerat. Les con-

testacions de tots els sectors fan tornar enrera i amagar aquest pla descabellat.

—FEBRER DEL 78: Presenta a les Corts el seu programa polític. Promet reformes importants i vuit projectes de Llei. Promet la creació de 400.000 places per Preescolar. Idè bé, al setembre següent, el MEC dóna xifres relatives al curs 78-79, mostrant sols la creació de 200.000 places en aquest sector (Cal dir que quan el MEC dóna xifres de creació de places, quasi sempre suposa una presa de pèl, car no suposen increment de les plantilles del professorat, i per tant, no solen ser creacions reals, sinó transformacions de places i d'escoles deficientment construïdes, a més de comptar les places en base a la relació de QUARANTA per classe, i això, sobretot per Preescolar, és un desbarat. Però, clar, així les xifres són més altes...).

Dels projectes de Llei, sols ha enviat la meitat a les Corts, i només un ha estat aprovat (el d'Educació Física), els altres (el d'Estatut de centres —més regressiu que el projectat per un dels seus antecessors al MEC, en Robles Piquer—, el de Financiació de l'ensenyança dels xecs escolars—, i el d'autonomia universitària romanen a les Corts en espera dels nous diputats. Els altres, encara no han sortit del MEC i són: la Reestructuració dels cicles d'ensenyament, el d'Educació especial, el d'ensenyances artístiques i el d'Estatut del professorat. De tots ells, n'havia promès sempre participació als pares i professors, però la realitat és que ni tan sols projectes o avant-projectes hem conegut. Això sí, la FERE sempre ha disposat dels projectes molt abans in-

(Continúa en pág. siguiente)

Cavero, suspès com a ministre d'Educació

(Viene de pág. anterior)

clús que els propis membres del govern, per alguna cosa hom el considera ben lligat als interessos dels grans propietaris dels col·legis d'ensenyança no estatal.

—MAIG DEL 78: Els mestres d'EGB fan divuit dies de vaga. El ministre es desperta el dia 4 de maig i firma un document amb uns compromisos concrets, a condició de finalitzar la vaga. La vaga s'acaba però el MEC no compleix els seus compromisos, ni la jubilació progressiva ni les eleccions sindicals per abans del 30 de juny del 78. Fins i tot, treu un decret provisional sobre la dedicació exclusiva en el mes de setembre, amb un total desprec al signat pels seus Directors Generals en un document i amb la Comissió Negociadora dels mestres. Resultat, que no es fa aquesta dedicació amb criteris unificats per tots els centres: Uns, fan trenta hores de classe sempre amb allots (a vegades, amb tots i a ve-

gades amb grups de recuperació) i altres, fan i compleixen els acords signats pel Ministeri (25 hores lectives i cinc de treball, sense allots en el centre). Cavero, a pesar de les opinions del seu Director General de Bàsica (Cassellas), idèntiques a les que mantenim els mestres, segueix en les seves.

—SETEMBRE DEL 78: Començament de Curs conflictiu: Per una part, hi ha opositors que han aprovat sense plaça i el MEC no els vol reconèixer el seu dret a tenir plaça (a pesar d'haver-hi precedents de sentències del Suprem que donen la raó, en situacions semblants, als opositors i en contra de l'Administració). Per altra part, el Concurs General de Trasllats, denunciat pels mestres com a antiqüat, inoperant i problemàtic, es resol a finals d'agost produint un retràs en el començament del curs i uns trasllats forçosos de molts de mestres d'una terra cap a l'altra. Aquí, a les Illes, surten uns deu mestres, destinats forçosa-

ment, i en vénen uns 60 més. El Ministeri pretenia que, a més, sortissin cap a la península uns 69 mestres (opositors i contractats). Finalment, aconseguírem que es quedassin aquí i el MEC, com cada any, prometé que el següent curs no tornaria passar això car el Concurs es faria ja regional. Resultats: El nou Concurs de mestres és altre cop estatal, du el mateix retràs habitual de cada any i produirà altra volta destins forçosos (cal afegir que els mestres que sortiren l'any passat, enguany retornaran cap aquí, però produint una roda per la qual altres mestres hauran de sortir mentre en vénen de forans, també per un any).

Qualitat d'ensenyança

No obstant, l'incompliment dels plaços de presentació de projectes de Llei, l'incompliment de promeses i les deficiències de funcionament del Ministeri en tot el relacionat amb el professorat, sols seria una qües-

tió que afectàs al professorat si hi hagués, a part, una política coherent en quant al sistema educatiu; Si el Ministre hagués presentat un pla coherent de reforma de l'ensenyament per tal de solventar tots o part dels problemes escolars, car el que va presentar a les Corts no era més que una política de tapar forats, si hagués abordat un pla d'actuació per arribar a una adequada escolarització des de Preescolar fins als 16 anys (incluint el nou cicle que tant ha promès d'unificació del BUP i de la FP) i per a millorar la qualitat de l'ensenyament, potser avui es pogués salvar d'aquest SUSPES que com a Ministre d'Educació es mereix. Si al proper equip de govern, en Cavero és nomenat altre cop ministre d'Educació, vol dir que el govern té ben poc interès per a resoldre els problemes que afecten l'ensenyança, i nosaltres treballadors de l'ensenyança, haurem de tornar demanar la seva dimissió.

“¿Dónde vas, señor Cavero...?”

(Romanç bilingüe amb acompanyament de castanyetes electorals)

—¿Dónde vas, señor Cavero, dónde vas, triste de ti?

—Voy en busca de los votos del centrista mallorquín.

—¿Qué esperau, señor Cavero, d'aquest poble reprimít?

—Que renieguen de los suyos y que me voten a mí.

—¿Qué hi cercau devers ses Illes, si no hi estau establít?

—Tengo aquí muchos amigos: Durán, Miranda, Alberti...

—¿Qué fareu, señor ministre, quan vos hagin elegit?

—Volveré en el primer vuelo a mis lares de Madrid.

—¿Qué voleu: es bé d'es poble o interessos d'es partit?

—Un escaño en el Congreso porque Suárez me lo diz.

—¿Qué oferiu als qui vos donin aquests vots tan decisius?

—Las promesas de un ministro que está a punto de salir.

—¿Qué direu quan vos demanin autonomia es d'aquí?

—Hincharé mis dos mofletes hasta hartarme de reír.

—¿Qué fareu per ses escoles i sa llengo del país?

—Per favor, hable en cristiano, pues no entiendo el mallorquín.

ES JAI DE SA BARRAQUETA
Mallorca, febrer de 1979

El STEI informa a todos sus afiliados y profesores en general de los objetivos de la UCSTE y del mismo STEI como miembro confederado

Dedicación exclusiva

—Seguir manteniendo una hora no lectiva (Acta de 24 de mayo).

—Rechazar la utilización de esta hora como RECUPERACION, por entender que la recuperación debe efectuarse dentro de la jornada escolar aumentando las plantillas de los centros. Al mismo tiempo se propone negociar:

a) A corto plazo: No rebajar el planteamiento de la hora no lectiva.

b) A medio plazo: Organizar debates para ver como queremos que sean las características de la Exclusiva que habrá de legislar el nuevo Parlamento.

Acceso

—Exigir que se cumpla el compromiso de estabilidad logrado tras la huelga.

Paro

—Exigir un aumento de plantillas que permita:

* o/o de la plantilla de enseñantes para sustituciones.

* Escolarización gratuita en preescolar y guarderías.

* Especialistas para Plástica, Música y Educación física.

* Educación permanente de adultos.

* Un profesor más para cada 8 unidades para actividades de recuperación.

* Clases de Educación Especial.

* Disminución del número de alumnos y alumnas por aula

(30).

Jubilación

—Exigir el Ministerio su promesa de jubilarnos a los 60 ó 65 años para 1.980.

Concurso de Traslados

—Lograr que se garantice la salida de todas las plazas reales en cada provincia.

—Solicitar que pasen a provisión normal las vacantes de Escuelas Anejas.

—Que exista un Concursillo para plazas de educación especial.

—Insistir ante la administración para que el Concurso esté resuelto en junio.

Salarios

—Denunciar la subida del 10o/o.

—Estudiar las posibles formas de lucha por las reivindicaciones salariales.

—Conseguir un Estatuto de la Función Pública racional y no discriminatorio.

Gestión Democrática

—Organizar debates para clarificar que es la Escuela Pública.

—Potenciar las Asociaciones de Padres.

—Potenciar las Asambleas de Alumnos.

Elecciones Sindicales

—Luchar para que no sean discriminatorias y se convoquen durante el presente curso.

OTRAS INFORMACIONES

En una entrevista celebrada con el Sr. Varea, Subsecretario de Presupuestos, éste aclaró:

T. Que sobre la homologación económica no hay nada. Se

requiere modificar la legislación para que se produzca.

2.— En cuanto al Decreto publicado en el B.O.E. del 10-1-79 sobre reconocimiento de los trienios prestados como interinos, dijo que se cobrarían según el valor que se pagaban los de aquella fecha, es decir, sin homologar.

3.— Ese Decreto dice también que un 25o/o de las plazas serán para los interinos. Aclaró que se refiere al mínimo de plazas que puede haber y que no impide que sea el 50o/o ó más.

4.— Que el aumento del 10o/o, aprobado para los funcionarios es sobre el total bruto: retribuciones básicas más trienios más incentivos (supone para funcionarios e interinos 5.184 ptas. por pagas, pasando el sueldo base de los funcionarios a 32.000 ptas. y el de los interinos a 30.808).

* * *

En una reunión con el Ministerio celebrada el 29 de enero de 1.979, a la que asistieron: Los Directores Generales de Personal y Enseñanza Básica, UCSTE, CCOO, CSUT, USO, SPE y dos representantes de Asambleas Provinciales de Orense y Barcelona, éstas fueron las respuestas del MEC, ante los planteamientos que se le hicieron:

SOBRE HOMOLOGACION.— Que no era tema de su competencia. Lo académico depende de la Dirección General de Universidades y lo económico, de Hacienda, debiendo debatirse en las próximas Cortes.

SOBRE OPOSITORES DEL 78.— Ante el planteamiento de los Sindicatos de que debían salir los nombramientos y con efectos económicos el 1 de enero, contestaron que los nombramientos saldrían aproximadamente en el BOE con efectos económicos del 15 de enero. Que los aprobados sin plaza pasarán a propietarios provisionales una vez publicado el Decreto de ampliación de plantillas en el BOE y que tendrán efectos económicos desde la fecha en que se firme la resolución por la Dirección General.

SOBRE CONCURSO DE TRASLADOS.— Que queda abierto el plazo de presentación de reclamaciones sobre las vacantes aparecidas, hasta el 7 de febrero. Sí, en esta fecha se viese que existe un número considerable de reclamaciones se ampliará el plazo de solicitudes para poder optar a las nuevas plazas.

SOBRE OPOSICIONES RESTRINGIDAS.— Que la ampliación de los que puedan participar, además de los del 27 de abril, irán en la línea de los que estaban trabajando el 31 de agosto de 1.978.

SOBRE OPOSICIONES LIBRES.— Que ya existe el proyecto preparado para la convocatoria de oposiciones libres. (Parece ser que habrá unas 14.000 plazas para E.G.B. y que se publicará el Decreto a principios de marzo).

SOBRE JUBILACION.— Que existían dificultades para llevar a cabo lo que se planteaba a través de Decreto-Ley, que trasladaría el tema al Sr. Ministro.

SOBRE EXCLUSIVA.— Dijo que informaba al Ministro periódicamente y que éste se estaba conveniendo, pero no así las Confederaciones de Padres. Asimismo dijo: "Yo personalmente, estoy enamorado del Acta del 24 de mayor por razones técnico-pedagógicas y me he jugado el cargo defendiéndola. Pero no tenemos mandato para negociar".

SOBRE ELECCION DE DIRECTORES ESCOLARES.— El Director General de E.B. negó que estuviese sobre el tapete el tema de los Dires Escolares, que se tratará en el Proyecto de Ley de la Función Docente. No obstante he de señalar que el actual procedimiento de Elección es "ilegal" y es un sistema "demencial", fue un acuerdo del anterior gabinete con el Movimiento Unitario y Democrático de Maestros. Va contra la Ley.

Reunión de la Comisión Negociadora de EGB Estatal y el MEC

Asistentes: Directores Generales de Personal y E. Básicas. UCSTE, CCOO, CSUT, SPE, repre. Asamblea.

TEMAS TRATADOS:

1.— EXCLUSIVA: "No hay negociación, la postura del MEC está clara: El parlamento dirá cual es la regulación de la dedicación exclusiva". (Dr. Gral Personal).

2.— OPOSICIONES: El MEC plantea que considera que la reunión es puramente técnica y consultiva. La C. Negociadora indicó que, en este caso, el MEC es el único responsable de la convocatoria, sin que la C. Negociadora acepte ninguna responsabilidad.

No obstante la Comisión planteó una serie de criterios de MEJORA de las oposiciones "dentro del sistema" (sistema con el que no se está de acuerdo).

2.1.— CRITERIOS BASICOS RESPECTO A LAS CONVOCATORIAS:

2.1.1.— (Sólo para las restringidas). Basadas exclusivamente en la práctica docente.

2.1.2.— Que se consideren tantas especialidades como se incluyen en las Orientaciones pedagógicas, que desarrollan la Ley General de Educación (distinguiendo claramente la Etapa y Preescolar).

2.1.3.— Que, con la debida antelación, los opositores conozcan el núm. de Plazas que se han de cubrir en cada tribunal.

2.1.4.— Que se hagan públicos los criterios de evaluación de las pruebas detallando al máximo, hasta donde sea técnicamente posible.

2.1.5.— Que se exprese con claridad en qué va a consistir cada prueba.

2.1.6.— Que las pruebas no sean eliminatorias sino acumulativas.

2.3. PARTICIPANTES EN LAS OPOSICIONES RESTRINGIDAS:

2.3.1.— Postura de la negociadora: Todos los que trabajan el 27 de abril del 77 o durante el curso pasado, o los que tengan un año de servicios.

2.3.2.— Postura definitiva del MEC, que está reflejada en el Decreto que aprueba la ampliación de plantillas: Sólo se podrán presentar los que trabajaban el 27 de abril del 77 y los que trabajaron (como interinos, contratados o sustitutos) durante el curso 77-78, siempre que estén trabajando cuando se publique la convocatoria.

2.4.— CONTENIDOS:

2.4.1.— 0. Restringidas: —Supresión de la prueba A (Criterio 2.1.1.).

2.4.2.— 0. Libres:

—Prueba A: Partiendo de la globalización de los temas presentados por el MEC: cada opositor elige un tema y sobre el analiza; en una primera fase programación concreta de un aspecto (dos horas por cada fase).

—Prueba B: Globalizando los temas y reduciendolos a temas clave.

—Prueba C: En la misma línea de lo dicho en el anterior apartado, con exposición oral. El número de temas a exponer se elegirán entre un número mayor de temas sacados por insaculación (sacar tres temas y elegir uno para desarrollar).

2.5.— PUNTUACIONES:

2.5.1.— Restringidas: Por servicios un punto por año, CUATRO como máximo. Por pruebas SEIS puntos como máximo.

Aprobado: cinco puntos.

2.5.2.— Libres: Valoración de expediente: de 0,25 a 1 punto. (Prescindiendo del tipo de Titulación).

Valoración de ejercicios de 0 a 10.

(De no aceptar el MEC que los ejercicios nos sean eliminatorios: la puntuación de expediente actuará de correctivo añadiéndose al resultado de cada prueba).

2.6.— PLAZAS QUE SE CONVOCARAN:

2.6.1.— De los 14.726 en que se amplía la plantilla: unas 4.000 están destinadas a los opositores del 78 en expectativa de ingreso. Además unas 2.000 serán para los de acceso directo del presente curso.

QUEDARAN UNAS 8.000 PLAZAS PARA OPOSICIONES.

2.6.2.— Se convocarán, además "como expectativa de ingreso" un número de plazas para cubrir las plazas que se prevean van a darse por jubilaciones... incrementándolas moderadamente (El número no está determinado todavía).

2.6.3.— De todas estas plazas como mínimo serán el 50% para oposiciones restringidas, el otro cincuenta por ciento para libres. Además de las libres (según la Ley 70/79) se reservarán para profesores que tengan algún servicio en la estatal el 50% de plazas.

2.7. TRIBUNALES:

2.7.1.— Se elimina que el presidente del tribunal sea un catedrático de Universidad. Estará compuesto por: Catedrático Escuela Universitaria Pro. EGB, inspector y tres maestros.

2.7.2.— Se exigió el derecho a la reclamación colectiva. El MEC dijo que según el art. 28 de la Ley de Jurisdicción de Contencioso Administrativo, la legitimación colectiva es posible, aunque presentará muchas dificultades. No obstante lo que si se indicará en la convocatoria es tanto el plazo para recurrir como el plazo máximo para que el tribunal dé respuesta a los recursos.

2.8.— En las restringidas "cabría considerar" la situación de los que alcancen la puntuación mínima no tuviera que hacer oposiciones (expectativa de destino ampliada). Esto no lo acepta el MEC para las LIBRES.

Madrid 3 de febrero de 1.978

Asamblea de Representantes EGB Estatal.— 26 enero 79

En la asamblea celebrada el pasado 26 de enero, se informó a los delegados sobre el congreso de UCSTE, aclarando un bulo que ya empezaba a causar estragos, UCSTE acepta la doble afiliación pero no la doble militancia. Se refirió luego Pere Rios a la política neutral del STEI como sindicato unitario en las próximas elecciones. No obstante el STEI marcará al Sr. Cavero en su campaña en las ILLES, no por ser candidato de UCD, sino por ser la cabeza visible del MEC y máximo responsable de su cachonda gestión. Se está preparando un dossier sobre la susodicha, que oportuna-

mente se dará a conocer.

Sobre el concurso de traslados se recaló que los que deseen permanecer en Baleares, además de hacer constar todas las poblaciones que quepan, deben después colocar como primera provincia BALEARES, ya que es posible que sean atendidas las reclamaciones del STEI sobre plazas reales vacantes y no publicadas, deben además rellenarse todos los espacios, no se pide así la consideración de traslado forzoso.

Sobre las negociaciones UCSTE-MEC, las noticias frescas eran:

1o.— Sobre homologación económi-

ca, nada. Es preciso modificar la legislación vigente.

2o.— Sobre el Decreto BOE 10-1-79 sobre reconocimiento de trienios, se cobrarán según el valor que se pagan los de aquella fecha, es decir, sin homologar.

3o.— Este decreto dice también que un 25 o/o de las plazas serán para interinos, es el mínimo, puede ser más.

4o.— El aumento del 10 o/o es sobre el total bruto. (5.184 x 14) los trienios aumentan el 10 o/o.

Josep Lluís

Privada: rotas negociaciones por el empresariado, la lucha sigue...

Tras la desconvocatoria de la huelga "ilegal" del día 8, según reseña efectuada en otro artículo, la Comisión negociadora (integrada por Alberto Catalán, Paco Amaya, Miguel Rosselló, Fco. Durán, Pere Ríos i Mercè Romagosa) acudió a la reunión con el empresariado el lunes siguiente día 12. Los empresarios propusieron la firma de un documento en el que se decía que "la reunión tenía por finalidad exclusiva: tratar las posibilidades de ampliación que ofrece el laudo y de común acuerdo tratar diversos temas que pudieran derivarse del mismo."

Naturalmente, nos oprimos a dicha firma por cuanto no obligaba al inicio de ninguna negociación, tan sólo pretendía tratar de posibilidades. Los empresarios, tras varias amenazas de abandonar la reunión, aceptaron, tras largas "discusiones" una propuesta nuestra, alternativa a la suya, pero señalando que antes de firmar debían consultar con sus "bases" (...!)

Nuestro documento, decía básicamente tres cosas:

a) Que habíamos realizado anteriormente diversas negociaciones llegando a acuerdos positivos (tales como la equiparación de salarios de preescolar con EGB y el acuerdo de abril pasado) por lo que era posible llegar a acuerdos en el ámbito de les Illes.

b) Que se iniciaban las negociaciones, aquel día, con el fin de firmar diversos acuerdos de aplicación para todos los centros de les Illes, con la expresada voluntad y flexibilidad de alcanzar dichos acuerdos.

Quedó fijada la siguiente reunión para el miércoles siguiente,

día 14, y a ella nos presentamos para conocer la respuesta del empresariado.

Su respuesta fue rápida: No querían, no estaban dispuestos a firmar nada, ni acuerdos ni acta de iniciación de negociación... nada de nada.

Nuestra postura fue que había un compromiso para iniciar negociaciones y que sus resultados debían reflejarse en documentos firmados, por lo que no estábamos dispuestos a hablar por hablar.

Los empresarios dijeron que no tenían nada más que decir y que consideraban finalizada la reunión. Tampoco quisieron firmar acta de la reunión o de la rotura de las negociaciones.

Les indicamos, a modo de despedida, que ya tendrían noticias nuestras. Y efectivamente, al día siguiente, la asamblea general de trabajadores del sector, con la asistencia de unos 300 compañeros, tras ser informado de los acontecimientos, y tras un debate muy positivo, acordó convocar huelga legal para los próximos 23 - 26 - 27 de febrero y 6 - 7 - 8 - 13 - 14 - 15 de marzo. La lucha sigue, venceremos!

Dado el día de cierre de este número y dado que tarda una semana para imprimirse, la información no puede ser más continua y detallada, faltando también los análisis y perspectivas de lucha que detallaremos en el próximo número.

Pacte educatiu, no fou possible. UCD no volgué firmar-lo

La proposta del S.T.E.I. a totes les forces polítiques per signar un "pacte educatiu" fou rebuda, a primera volta, positivament per totes les forces que assistiren a les primeres reunions (UCD, PSOE, PCIB, PSM - PSI, OEC - MCI, ORT, LCR) però, ja al començament de la reunió, UCD assenyalava la necessitat de posar-se prèviament d'acord amb el significat - interpretació de la "llibertat d'ensenyança". El STEI assenyalà que la proposta de pacte respectava profundament la Constitució i que no es tractava de posar-se d'acord en principis ideològics, sinó en un pla mínim d'actuació per poder avançar en la millora de l'ensenyament.

A la primera reunió, sols es pogué tractar el primer punt: El Decret d'ensenyança del català. UCD proposà diversos canvis, tals com en lloc del mínim de tres hores setmanals de català a totes les escoles, posar

"amb el mateix tractament de les matèries fonamentals" adduint que això era una qüestió tècnica i que no s'havia de comprometre als parlamentaris amb aquestes qüestions, car si eren elegits pel poble, ells podien fer i desfer al seu antull. També volia parlar de la llibertat d'ensenyança en aquest punt, sense que res hi tengués a veure.

A l'acabament de la reunió, posava ja emperons al següent punt, les competències en educació que havia d'assumir l'Estatut, segons nosaltres i totes les forces polítiques, eren TO-TES. Però, altre cop UCD assenyalà que no entenia de què anava i que ho havia de consultar amb els seus... Encara ho està consultant, car no tornà.

Davant aquests fets, el STEI considerà necessari avançar amb la discussió tant si hi era com si no hi era UCD. I efectivament UCD ni tornà ni volgué assumir el contingut del pacte.

Així les coses, les forces polítiques que sí que hi estaven d'acord, assenyalaren la seva adhesió al contingut del pacte i el seu suport a les propostes del STEI.

El STEI comunica, doncs, que ha quedat ben clar que el programa era assumible per totes les forces polítiques (fins i tot, CD ho recolza) i que UCD ha mostrat una vegada més el seu desinterès en tot el relacionat amb la matèria educativa. Això ja ho ha demostrat des de Madrid (Cavero...) fins a les Illes (posant com a Conseller d'Educació un parlamentari que no tenia ni idea d'ensenyament).

En conseqüència, el STEI defensarà el compliment del programa assenyalat, comptant amb l'adhesió a aquest de totes les forces polítiques, excepte UCD, i lluitarà per aconseguir avançar en els punts del programa.

Finalment, vol advertir als seus afiliats, simpatitzants i lectors que a l'hora d'utilitzar el seu vot, sàpiguen quins són els que prometen paraules buides i que no volen assumir propostes concretes, a més de tenir en compte quina ha estat la seva gestió durant aquest temps que ja han estat governant.

Exposició de preescolar

La comissió de Preescolar ha muntat una exposició dedicada a l'ensenyança Preescolar i al Ministre Cavero. Es troba al nostre local. Veniu a veure-la, val la pena.